A°. 1848. N°. 94.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 4 MEI.

De prijs der Advertentiën is van een tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De Nationale Vergadering in Frankrijk.

Tegen heden (4 mei) is de zamenkomst der Nationale Vergadering in Parijs bepaald. Voor geheel Europa is hetgeen daar gesproken en gehandeld zal worden van het grootste gewigt. Frankrijk, meer dan eenig ander land der wereld, oefent op het overige van het werelddeel den grootsten invloed uit. Met gespannen verwachting wendt men daarom zijne oogen derwaarts. Wat die nieuwe vergadering ons brengen zal, heil of ramp, is nog in den schoot der toekomst verborgen. Gedurende de eerste vier, vijf weken zal men waarschijnlijk daaromtrent nog weinig kunnen oordeelen; het onderzoek der geloofsbrieven en de onbekendheid der leden onderling vorderen eenigen tijd, eer men met grond zal kunnen gissen of uit dien chaos orde zal te voorschijn treden.

De omwenteling van februari heeft door de handelingen van eenige leden van het Voorloopig Bestuur nog meer de kleur van eene maatschappelijke dan van eene politieke aangenomen. Dit was echter te verwachten, en het politieke was door de vroegere omwentelingen de zegepraal der hoofdbeginsels, op welke voortaan de staat rusten zal, verzekerd; de strijd kon dus alleen maar hunne toepassing, de ruimere of engere grenzen, binnen welke men hun werking verschaffen zou, de vormen, door welke zij zich geldend zouden maken, betreffen. In het maatschappelijke daarentegen viel en valt overal, wie zal het ontkennen, nog veel te doen.

Wanneer wij onze oogen op de handelingen van het Voorloopig Bestuur slaan, zijn wij geneigd te verklaren, dat de omwenteling te vroeg is uitgebarsten. Het heeft zich niet rijp getoond voor de opgenomen taak; het heeft daarom den knoop willen doorhakken en de droomen pogen te verwezenlijken van iemand, wiens opregtheid, gelooven wij, boven verdenking is; maar die zijne theorie is gaan toepassen, vóór dat hij haar aan de waarheid getoetst en echt bevonden had. Wij zullen nu zien, of de Nationale Vergadering in de oplossing van het raadsel slagen zal, waaraan het Voorloopig Bestuur zich te vergeefs beproefd heeft. Maar, welke ook de gevolgen wezen zullen, altijd zullen andere volken veel kunnen leeren uit hetgeen in Frankrijk voorvallen zal.

Het Voorloopig Bestuur heeft van den aanvang af zijne roeping miskend; het is dikwijls in de regten getreden, welke alleen aan de Nationale Vergadering toekwamen; het heeft beginsels aangetast, omtrent welke het zelf verklaard had, dat alleen het volk door zijne wettige vertegenwoordiging mogt beslissen. Het heeft dit gedaan, deels uit vrees voor eene opgewondene menigte, deels dewijl het door de snelheid en het onverwachte zijner overwinning op de gevallen dynastie, die overwinning zelve wantrouwde. En toch die vrees schijnt ons ijdel; gelijk in 1830 voor den oudsten, zoo schijnt nu voor den jongsten tak van het huis Bourbon het Fransche koningschap onherroepelijk verloren. Juist dat het even weinig afkeer en haat als liefde en geestdrift vindt, toont, dat de burgerij voor de monarchie onverschillig is, spreekt krachtiger dan iets anders voor het behoud der republiek. Na verloop van eenigen tijd moge het gebeuren, dat deze of gene zich de kroon op het hoofd zet; duurzaam zal, gelooven wij, dat rijk niet wezen. Van alle zijden wordt er de republiek te zeer als de eenig mogelijke vorm van regering beschouwd om aan eenen anderen te doen denken. Zelfs zij, die in Frankrijk met warmte den monarchalen regeringsvorm toegedaan waren, beschouwen de republiek als een *fait accompli*, waarop men niet denken moet terug te komen.

De Nationale Vergadering zal vele lessen aan Europa geven, zoo wel in hetgeen zij goed doen, als waarin zij mistasten zal. Reeds vóór haar bijeenzijn heeft zij aan onze bevreesde transactie-mannen eene les gegeven. In Frankrijk heeft men aan het beginsel der regtstreeksche verkiezingen eene geheel onbegrensde werking, welke wij alleen in eene meer of min verwijderde toekomst voor mogelijk zouden houden, verschaft; en wat is daarvan het gevolg geweest? Hebben zij gezegevierd, die de ontbinding der geheele bestaande orde van zaken wenschten, die haar tot het uiterste wilden drijven, of waren het de gematigde mannen, die begrepen, dat men het doel in het oog houden, niet voorbijrennen moest? De benoeming der afgevaardigden van het departement der Seine, zeer velen van die uit de overige deelen van Frankrijk zijn bekend en bijna overal zijn de keuzen uitgevallen, zoo als de mannen van orde wenschten. De man, die alleen meer geestkracht ontwikkelde dan al zijne overige medeleden te zamen, die de regering niet verbond, die onbillijke eischen weigeren durfde, LAMARTINE, heeft op verscheidene plaatsen en vooral te Parijs, het tooneel der onrust en opgewondenheid, eene zeer belangrijke meerderheid. Niemand vereenigde zoo vele stemmen als hij op zich. Iedereen kon kiezen en wie koos men in den regel? gewezene afgevaardigden der oppositie, ambtenaren, advocaten bijna uitsluitend alleen mannen, wier stand en opvoeding hen geschikt voor de hun aangewezene taak schijnt te verklaren. De werklieden, welke verkozen zijn, maken een zoo gering aantal uit, dat men daaruit wel geene gevolgtrekking tegen het beginsel zelf maken mag. Wie weet zelfs of juist dit element niet eene nieuwe kracht aan de vergadering zal bijzetten? Wanneer zich honderdduizend en meer stemmen op een man des volks vereenigen, zal hij in den regel geen alledaagsch mensch wezen; want vooral in de lagere klassen der maatschappij heerscht eene zoo groote afgunst jegens elkander, dat deze hen zelden mannen met hen gelijk, meestal mannen boven hen zal doen benoemen. Die zulk, eenen hartstogt te boven komt, verdient waarschijnlijk de hem te beurt gevallen onderscheiding allezins.

Wanneer men ziet, dat in Frankrijk, dat in den hoofdzetel eener opgewondene en gistende volksmenigte algemeen kiesregt zulke gevolgen gehad heeft, wat wettigt dan de vrees voor regtstreeksche verkiezingen bij matigen census hier te lande? Dat men er eenmaal toe zal moeten komen, is boven alle bedenking; maar waarom wil men haar liever door geweld, hetwelk geene reden kent en op regels noch banden lêt, dan op den vreedzamen weg, welke vrijheid geeft haar naar de omstandigheden te regelen, ingevoerd zien? Wij weten geen antwoord op die vraag.

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Rome, *24 april.* Berigten uit Triëst melden, dat Udine in handen der Oostenrijksche troepen is gevallen. Bijzonderheden nopens deze gebeurtenis zijn nog niet bekend; alleen weet men, dat graaf *Nugent* door de nationale garde in de stad is ingehaald en door dezelfde garde vergezeld, in de andere steden van Friaul zal binnenrukken. Uit Dalmatië en Istria zijn mede bevredigende berigten ontvangen.

DUITSCHLAND.

Frankfort, *30 april.* Nagenoeg honderd verkiezingen van Duitsche afgevaardigden zijn bekend, namentlijk uit Beijeren, Wurtemberg, Keurhessen, Nassau, de Saksische Hertogdommen. Zij zijn bijna allen in den constitutioneel monarchischen zin uitgevallen.

— Op het berigt, dat de Deensche regering op Duitsche schepen beslag had gelegd, besloot gisteren de Duitsche Bondsvergadering, dat de krachtigste maatregelen zullen worden genomen, voor het geval van beschadiging van Duitsch eigendom op die wijze.

Hamburg, *29 april.* Heden zijn eindelijk in de haven te Altona twee Deensche schepen in beslag genomen, terwijl men nog, met ongepaste toegevendheid, de vorige week, een Deensch schip ongehinderd uit de haven liet vertrekken.

Rendsburg, 27 *april.* De Deensche kamerheer von *Oxholm*, die van Denemarken naar Petersburg gezonden was, om de hulp van Rusland in te roepen, heeft schriftelijk het categorische antwoord ontvangen, *dat Rusland zich volstrekt niet met deze zaak bemoeijen zal.* Hetzelfde berigt wordt nog uit Altona volgenderwijze bevestigd: Eene zeer gewigtige tijding is hier bij een voornaam handelshuis uit Petersburg ontvangen. Het Kopenhaagsche kabinet heeft namelijk, behalve de officiëele zending van den heer *Lehman* naar Londen, ook eene geheime naar Petersburg gezonden, ten einde van den Keizer een bepaald antwoord te erlangen betreffende het Sleeswijk-Holsteinsche vraagstuk. Die gezant is thans teruggekeerd met het antwoord, dat de Keizer in den gevoerd wordenden strijd op geene wijze en onder geenen vorm tusschen beiden treden zal, zoolang dezelve slechts op de hertogdommen betrekking zal hebben, *en zich alleen dan een nader besluit voorbehoudt, wanneer de Duitschers echt Deensche provinciën zullen bezetten.*

Stralsund, 25 *april.* Ook hier hebben onlusten plaats gehad, zonder dat het der burgerwacht gelukken mogt dezelve te dempen. De constitutioneele club heeft eene commissie benoemd, ten einde maatregelen te beramen tot spoedige bescherming der kusten. De Pruisische minister van Oorlog heeft zich voor eene Duitsche vloot verklaard.

Etterbruck, (*in het Hertogdom Luxemburg*), 27 *april.* De constituerende vergadering van het Groot-Hertogdom, die zich herwaarts verplaatst en er eergisteren hare zittingen geopend heeft, zet die geregeld voort. Heden heeft eene commissie, die tot het ontwerpen eener verkiezingswet benoemd was, rapport uitgebragt en zich voor keuzen bij twee trappen verklaard.

Weenen 26 *april.* Men kan met eenigen grond dagelijks de tijding verwachten eener revolutie in de vorstendommen aan den Donau. Iederen dag krijgt het onweder, dat dreigend over het platte land hangt, een onheilspellender aanzien, daar de boeren, even als in Gallicië het juk, hun door den adel opgelegd, willen afschudden of zich bloedig op hem wreken. In Bulgarije, in een woord langs den geheelen Donau-oever, van Belgrado tot aan de monding der Sulina, laat de revolutionaire geest evenzeer zijn invloed gelden en wil ten gelijken tijde en de Turksche overheersching en het Russische protectoraat afwerpen.

In Gallicië zijn de edellieden en de vrienden van Polen schier wanhopend, daar alle pogingen om de boeren de Poolsche zaak te doen omhelzen, zelfs vergezeld van het aanbod tot afschaffing der vroondiensten, schipbreuk leden. Van Tarnow af, tot aan Lemberg staat een ontzagwekkend leger van 100,000 man, met zeissen, mestvorken en dorschvlegels gewapend; niet om de Poolsche uitgewekenen, die thans Frankrijks bodem verlaten hebben, tot herstelling van het oude Polen te ondersteunen en aan te moedigen, maar om hen, bij de eerste poging die zij hiertoe mogten aanwenden, met geheel den adel en het beschaafste gedeelte der Poolsche maatschappij, op de gruwelijkste wijze om te brengen. Op eene vreeselijke wijze, worden thans de gedrochtelijke heerlijke regten gewroken; de adel tracht thans de bedrevene onregtvaardigheden weder goed te maken, maar thans ook, heffen de Poolsche boeren den grooten volkskreet onzer dagen aan:

»Het is te laat."

Weenen, 27 *april.* De *Wiener Ztg.* bevat in haar officiëel gedeelte de verklaring van het ministerie van buitenlandsche zaken, dat, vermits bij de vijandelijke houding, welke de regeringen van Napels en Toscane hebben aangenomen, een langer verblijf van hare vertegenwoordigers bij het Keizerlijk hof onmogelijk is geworden, aan dezen hunne reispassen zijn uitgereikt.

Berlijn, 29 *april.* Het *Intelligenz.-Blatt*, de *Zeitungs-Halle* en de *Allgem. Pr. Ztg.* zijn gisteren niet verschenen. De *Spenersche* en de *Voss. Ztg.* worden, met behulp van eenige leerjongens en meester-boekdrukkers gezet. Heden is echter een half blad van de *Allg. Pr. Ztg.* verschenen. De *Nationale Ztg.* heeft nog oude gezette stukken in voorraad en de nieuwste berigten worden ook door de meesters gezet. Heden morgen vroeg doorzochten de zetters, die besloten hadden den arbeid te staken, de boekdrukkerijen en dwongen de weinige zetters, die zij er nog vonden, het werk neder te leggen. Heden namiddag ten 3 ure hielden allen, ten getale van 600 personen, eene bijeenkomst. De voorzitter, zekere heer *Born*, berigtte dat hij bij den politie-president, den heer *von Minutoli*, geweest was, om hem kennis te geven van de schorsing van hunnen arbeid. Die heer had geantwoord, dat hij er zich niet mede zou bemoeijen, maar dat hij zich genoodzaakt zou zien, de broodelooze zetters, die niet te Berlijn te huis behoorden, uit de stad te verwijderen.

Men zegt dat de werklieden voortaan 5 thaler per week eischen, in plaats van 2 th. 20 sgr. tot 4 th., hetgeen hun gewoon loon is.

Overigens begint het staken van het werk onder de arbeidende klassen hoe langs zoo meer toe te nemen. Sedert 14 dagen werken noch laarzenmakers noch kleedermakers. Het wordt tijd dat het ministerie tusschen beiden komt en in een staat van zaken voorziet, welke, op den duur, ondragelijk zou worden.

Berlijn, 30 *april.* De boekdrukkersgezellen zijn heden morgen voor het grootste gedeelte tot hunnen arbeid teruggekeerd; de overigen zullen dit waarschijnlijk overmorgen doen, daar er morgen, wegens de verkiezingen, niet zal gewerkt worden. Deze terugkeering is vrijwillig en gegrond op de overtuiging van de onwettigheid hunner mislukte demonstratie.

Dusseldorp, 30 *april.* Naar men met zekerheid verneemt, zal het Nederrijnsche muziekfeest dezes jaars in onze stad worden gevierd.

Koblentz, 30 *april.* Onder dagteekening van gisteren is door den opperpresident der Rijn-provincie uitgevaardigd eene bekendmaking aan de Rijnschipperij, houdende kennisgeving, dat genoemde president aan het ministerie eene voordragt heeft ingezonden, om:

1o. De Rijn-scheepvaart over het algemeen te verligten;

2o. De oeverbeschadigingen door de stoombooten te voorkomen, de schadeloosstelling der oeverbewoners te verzekeren, de oeverbevestiging en verbetering van het vaarwater te bevorderen;

3o. Eene geëvenredigde draging der ondernemers van de stoomvaart, in de kosten, die tot bereiking der bovenvermelde einden gevorderd zullen worden, te verkrijgen.

En dat, ofschoon deze maatregelen nog de bewilliging der overige oeverstaten vereischen, men zich evenwel vleijen mag, dat zij binnen korten tijd in werking gebragt zullen kunnen worden.

Keulen, 1 *mei.* Te Hamburg hebben de kleerenmakers gezellen sedert woensdag ll. den arbeid gestaakt; en men verwacht soortgelijke demonstratiën bij de andere ambachten. Zij hadden eerst met nadruk aangedrongen op zes verbeteringen, doch toen deze toegestaan waren, werden zij geheel buitensporig in hunne eischen.

Hanover, 27 *april.* Het ministerie heeft aan de commissie uit de wetgevende Kamers voor de herziening der grondwet nadere voorslagen gedaan, betrekkelijk de hier thans geheel op den voorgrond staande volksvertegenwoordiging. Volgens dezen zouden namentlijk de twee Kamers blijven bestaan, maar de Eerste uit inderdaad andere elementen worden zamengesteld, daar zij het volk een meer wezentlijk aandeel geven zal aan de vertegenwoordiging der algemeene belangen. Er zullen in vertegenwoordigd worden: 1o. de grondbezitters, voor zooverre zij 1000 morgen land in bezit hebben, door 21 voor 6 jaren gekozen leden; 2o. de handelsstand en de industrie door 10 medeleden, insgelijks voor 6 jaren gekozen; 3o. de hoogeschool, geestelijkheid en de scholen door 10, en 4o. de regter- en advocatenstand door 4 voor gelijken tijd verkozen leden. In de Tweede Kamer zullen de stad- en landgemeenten in ongeveer gelijke verhouding vertegenwoordigd worden. De passieve kiesgeregtigdheid wordt niet beperkt en ook voor de actieve geen census vastgesteld. De vertegenwoordiging der gestichten en consistoriën, zoo als die thans bestond, wordt opgeheven.

ENGELAND.

Londen, 29 *april.* De Spaansche gouverneur van Manilla had een paar malen aan den sultan van Sooloo geschreven de zeeroovers van Balangigni uit te roeijen; maar daar de sultan zulks naliet, besloot het Spaansche gouvernement het zelf te doen en die zeeroovers te straffen, die reeds sedert jaren landingen deden op de kust van Luçon en Spaansche onderdanen in slavernij wegvoerden. Op den 5den februari jl. vertrok de expeditie van Manilla, bestaande uit 3 oorlogstoomschepen, 2 oorlogsschoeners, 6 kanonneerbooten, 8 van kleiner kaliber, 600 man infanterie en 430 artilleristen met 2 veldstukken. Door deze magt werd Balangigni stormenderhand, na eene hardnekkige verdediging, ingenomen. De Spaansche troepen verloren een kapitein en 20 soldaten, terwijl 10 officieren en 150 man gewond werden. Van de zijde der zeeroovers vielen 450 man; zij boden manhaftig wederstand en weigerden genade. Ook werden de forten ingenomen. In een derzelve hadden de zeeroovers een begin gemaakt met het ombrengen hunner vrouwen en kinderen, opdat deze niet in des vijands handen zouden vallen; 200 derzelve werden nog door de Spanjaarden gered. Ongeveer 200 slaven werden op vrije voeten gesteld, waaronder verscheidene Nederlandsche onderdanen; de kommanderende generaal heeft hun aangeboden, hen naar Java te laten overbrengen. De Spanjaarden namen 124 stukken geschut, en boorden nagenoeg 150 tot den zeeroof gebruikt wordende praauwen in den grond; zij slechtten zeven dorpen en vier forten, 7000 à 8000 kokosnootboomen enz. en wendden al het mogelijke aan, om het eiland voor bewoning ongeschikt te maken. Dit vernielingswerk duurde van 15 tot 25 februari. Eenige weinige roovers zijn in zwaar stormweder ontsnapt; overigens mag men zich verzekerd houden, dat de zeeroovers van Balangigni zijn uitgeroeid.

FRANKRIJK.

De *Revue Britannique* deelt uit een Engelsch dagblad den volgenden brief van den heer *Odilon Barrot* aan den heer *Garnier-Pagès* mede:

»*Mijn waarde* GARNIER-PAGÈS!

»Ik heb u nog niet op den brief kunnen antwoorden, waarin gij mij kennis geeft, dat gij deel neemt aan het bestuur en mij uitnoodigt u mijne medewerking te verleenen. Ik zag niet best en ik zie zelfs nu nog niet goed in, welk eene soort van medewerking ik u verleenen kan, ik die zoo geheel en al vreemd ben aan het aangenomen stelsel. Intusschen is het zeker boven allen twijfel, dat allen, die Frankrijk niet onder schokken willen zien te niet gaan, als goede burgers tot twee zaken moeten medewerken, welke mij voorkomen thans de hoofdpunten uwer roeping uit te maken. Het eerste is dat gij, de vrijheid van handelen terugkrijgende, welke elke regering behoort te hebben (en die aan de onze, welke aan eene omwenteling haar bestaan dankt, nog noodiger is dan aan eenige andere, dewijl hare behoeften dringender zijn), beletten moet, dat uwe politieke omwenteling — zij ga zoo ver als gij wilt — geene maatschappelijke omwenteling worde en nimmer de handen sla aan den eigendom of de familiebetrekkingen. De tweede zaak, op welke ik het oog heb, is, dat het beroep op de algemeene verkiezingen, die de uitdrukking van de volksoppermagt wezen moeten, opregt zij. Ik ben even vijandig tegen de list en de logen, wanneer zij op de straat plaats hebben, als wanneer zij van eenen Koning komen. Verkiezingen onder den invloed van het geweld gepleegd verdienen geenerlei voorkeur boven verkiezingen door omkoopingen tot stand gebragt. Wat ik dus vraag, is zekerheid voor den eigendom en voor de familie, met volkomen vrijheid der verkiezingen. Indien gij vast besloten hebt deze voorwaarden te doen eerbiedigen, zelfs door middel der magt, over welke de regering beschikt, kan ik u niet alleen mijne zedelijke medewerking, maar de welwillendheid van al mijne vrienden beloven. Geen hunner, ik kan het u verklaren, zou de dwalingen der geëmigreerden of der Girondins willen navolgen. Mijn laatste woord aan de Kamer en aan het volk was dit: »Gevloekt hij, die eenen burgeroorlog in Frankrijk zou willen ontsteken." Ik blijf trouw aan die verklaring.

»Als altijd uw toegenegen vriend *Odilon Barrot.*"

Parijs, 30 *april. Abd-el-Kader* is woensdag avond te Toulouse aangekomen. Zijn gevolg bestaat uit 80 personen. Men zal zich herinneren, dat hij zich begeeft naar het kasteel van Pau, dat hem tot verblijf is aangewezen.

— Het stoomschip le Caire is den 23sten april van Marseille naar Genua vertrokken, aan boord hebbende 500 Italiaansche patriotten, die scheep zijn gegaan onder de kreten van leve de republiek! terwijl de muzijk de Marseillaise speelde.

— Men weet, dat er vele dubbele keuzen van kandidaten voor de Nationale Vergadering hebben plaats gehad. Daaronder zijn die der heeren *Lamartine*, *Dupont*, *Ledru-Rollin*, *Cormenin*, *Marrast*, *F. Arrago*, *Aylies*, *Bastide*, *Perdiguier*, *Crémieux*, *Pagnerre* en *Marie*. Thans verzekert men, dat het Provisioneel Bestuur deze heeren zal laten kiezen, voor welke plaats zij willen optreden, om alsdan op de plaatsen, welke zij niet kiezen, de lijsten aan te vullen door zoodanige kandidaten, als in getal van stemmen op de reeds gekozenen volgen, ten einde niet door nieuwe verkiezingen de onrust in het land te doen voortduren, en het voltallig worden der Nationale Vergadering te vertragen. Van eenen anderen kant verzekert het blad, *l'Assemblée Nationale*, dat de zamenkomst dier vergadering tot den 10den of 15den mei verschoven zal worden, op grond, dat de zaal den 4den mei niet gereed kan zijn.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 2 *mei.* Men verzekert, dat Z. M. de Koning en het Koninklijke gezin voornemens zouden zijn zich tegen den 17den dezer naar Amsterdam te begeven, en alsdan eenige dagen aldaar door te brengen.

Rotterdam, 4 *mei.* Het *Journal de la Haye* meent ons berigt te kunnen tegenspreken, dat te 's Hage een *nieuw* Fransch dagblad uit zal komen, hetwelk op een geheel onafhankelijk standpunt geplaatst, constitutioneele ontwikkeling en echten vrijheidszin zoude voorstaan en verspreiden.

Hetgeen echter in ons berigt meer met de waarheid overeenkomt, zegt het blad, is, dat het *Journal de la Haye* van heden af aan in andere handen is overgegaan en zich hoofdzakelijk ten doel heeft gesteld, zich aan de zijde van dat gedeelte der Hollandsche drukpers te scharen, welks zending en pligt, de verdediging van het nieuwe constitutioneele systema is. (*N. R. C.*)

— De minister van Marine en Koloniën, *ad interim*, heeft ter kennis van de zeevarenden en verdere daarbij belanghebbenden gebragt, dat, blijkens een berigt van den Nederlandschen consul te Wismar, van den 22sten april jongstleden, ten gevolge van het uitbreken der vijandelijkheden tusschen Denemarken en Pruisen, en uit hoofde van de vrees dat ook Mecklenburg daarin betrokken zal worden, sedert den 21sten der gemelde maand de gewone zeemerken ter aanduiding van de vaarwaters aldaar, zijn weggenomen en tot gelijke maatregelen ten opzigte der haven van Rostock bij Warnemünde zal worden overgegaan.

Op dat bevriende vlaggen daaronder niet zouden lijden, zijn er bijzondere loodsen, zoo ver mogelijk van de kusten verwijderd, gestationeerd.

De Nederlandsche consul te Wismar heeft inmiddels de zich reeds op reis naar die haven bevindende

Nederlandsche bodems, door de respective Koninklijk-Nederlandsche consulaten in Rendsburg en Elseneur hiervan doen verwittigen. Zullende de gemelde consul wijders trachten, de gestationeerde bodsen, door aan hen, naar gelang der omstandigheden, eene extra-gratificatie toe te kennen, tot vermeerderde werkzaamheid voor de Nederlandsche schippers aan te sporen. Het zal daarom noodig zijn, dat de Nederlandsche schepen, wanneer zij de, in dezen bedoelde kusten naderen, zich tijdig door het hijschen hunner vlaggen doen herkennen.

Maastricht, 3 mei. Men leest in het *Handelsblad*: Bij een in der tijd door ons medegedeeld vonnis der arrondissements-regtbank, was uitgemaakt, dat de curator in de gefailleerde Nederlandsche algemeene levensverzekering-compagnie niet konde eischen de achterstallige premiën, terwijl de compagnie zelve in gebreke was gebleven aan hare verpligtingen te voldoen.

Het hof van Noord-Holland heeft daarentegen op het appel des curators, bij arrest van 27 dezer, een ander systeem aangenomen en uitgemaakt, dat de verzekerden geene actie tot vernietiging der assurantie hebben dan na aanzuivering hunner premie.

Arnhem, 3 mei. Er zijn bladen, die uit onze *Haagsche Berigten* ijverig overnemen. 'T is wel, mits men de *Haagsche Berigten* slechts altijd als de bron aanwijze. Dit hebben allen niet gedaan. — Vooral heeren! is dit behoorlijk, wanneer gij *onze* hoofdartikels aan *uwe* lezers voordient, hetzij *au naturel* of omgehutseld.

— De heer *P. Hannema* uit Franeker is verzocht nog eenigen tijd alhier te vertoeven, maar zijn vertrek bepaald zijnde, zoo kan hij aan dit verzoek geen gevolg geven; doch het is mogelijk, dat hij in de volgende week ons nog eens komt bezoeken.

Jongste nieuwstijdingen.

ARNHEM, 3 *mei.*

Men meldt uit Parijs van den 2den:

De opening van de Nationale Vergadering is onherroepelijk bepaald op den 4den mei. De Vergadering zal geopend worden met eene redevoering door den president van het Provisioneel Bestuur, hetwelk zijne magt spoedig zal nederleggen.

De onlusten in de departementen zijn nog niet geheel gestild. De stad Limoges is nog niet tot onderwerping gekomen.

Volgens de laatste berigten uit Italië heeft men spoedig een' algemeenen aanval van *Karel Albert* te wachten.

De Keizer van Rusland heeft, zegt men, den Keizer van Turkije zijnen bijstand beloofd tegen elke revolutionaire woeling, die zijne staten zou kunnen bedreigen.

Mengelwerk.

Het dierlijk magnetismus.

Het magnetismus, hetwelk in verschillende tijdvakken de algemeene opmerkzaamheid trok, meldt zich van nieuws aan en begint weder de aandacht gaande te houden. De geleerde genootschappen betoonen zich minder vijandig, en zijn bereid tot onpartijdig onderzoek, terwijl onderscheiden Fransche schrijvers, ALEXANDRE DUMAS aan het hoofd, de populariteit van hunnen naam aan de verbreiding van deszelfs »wonders" leenen, onder de vormen des romans. Onze eeuw, bijzonder waarnemend van geest en op ontdekkingen toegelegd, doorgrondt met ijver de geheimen der natuur en hare vorderingen daarin geven haar aanleiding te gelooven dat niets voor hare nasporingen gesloten is. Het magnetismus vindt weinig systematische ongeloovigen meer, maar het is nog met zoo veel duisters omgeven, het wordt nog, evenzeer als vroeger, zoo onbeschaamd door kwakzalverij misbruikt dat het noodig is zich een juist begrip van deszelfs vermogen te maken. Het publiek zij op zijne hoede tegen het bedrog hetwelk er mede wordt gedreven; zonder de oogen te sluiten voor de waarheid die het behelzen kan.

Zal het noodig zijn, te herinneren dat het woord magnetismus, ontleend aan het Grieksche μαγνής, magneet, aantrekkingskracht beteekent, tusschen twee ligchamen; dat het magnetismus, wanneer het uitgeoefend wordt op levenlooze ligchamen, *mineraal magnetismus* heet en dat men gevolgelijk de benaming van *dierlijk magnetismus* heeft gegeven aan de sympathische werking van den mensch op den mensch of van het dier op het dier? Wat betreft het mineraal magnetismus, deszelfs bestaan is onloochenbaar en aloud. De magneet stond in hooge achting bij de geneeskundige Magen, bij de Chaldeërs en Egytenaren. De Grieken en de Romeinen wendden hem met vrucht aan tegen verschillende ziekten. In de middeleeuwen, en nog later prezen AVICENNA, ROBERT FLUDD, ARNAULD DE VILLENEUVE ALBERT DE GRAND, CARDAN, PARACELSAS en een aantal andere geneeskundigen en wijsgeeren den magneet aan, als een vertreffelijk middel om alle soorten van zenuwkwalen te bestrijden. Dit geneesstelsel echter deelde het lot van vele andere: het viel met de empirische geneeskunst, en bleef langen tijd in vergetelheid gedompeld.

Tegen het midden der achttiende eeuw, bragt de physicus KLARICH, geneesheer van den Koning van Engeland, de magnetische methode weder in eer, door de talrijke genezingen welke hij beweerde met de magneet te bewerkstelligen. Een aantal geleerden van alle landen, ZWINGER, KÖSNER, HOLMANN, GLAÜBRECHT, REICHEL, WEBER, AHEN, STROMER, SIGAUD-LAFOND, PAULIAN D'ARQUIER, enz, namen proeven, ter waardering der feiten welke doctor KLARICH aanvoerde. De abt LENOBLE vervaardigde, in Frankrijk, kunst-magneten, en de behandeling van zenuwziekten door het magnetische stelsel kwam in de mode.

In 1774 vatte de sterrekundige HELL het werk van LENOBLE weder op; hij verbeterde de applicatie der magneten op de verschillende ligchaamsdeelen en bewerkstelligde bewonderingwekkende genezingen, die grooten ophef maakten in Duitschland.

Deze uitwijding over den magneet, ofschoon vreemd aan ons onderwerp, scheen mij noodig ter aangeving van het punt waarvan MESMER uitging om zijne leer van het *dierlijk magnetismus* te gronden.

ANTON MESMER studeerde in de medecijnen te Weenen, en deed er zich opmerken door zijne zonderlinge denkbeelden. In 1766 verdedigde hij, ter bekoming van het doctoraat, voor de faculteit der Weener hoogeschool, eene dissertatie: *Over den invloed der gesternten op het menschlijk ligchaam.* »De gesternten — zeide hij, daarin — oefenen »op de levende wezens eenen invloed uit, die niets »anders is dan eene wijziging der algemeene aan»trekking zij doen zulks vermogens de kracht welke »hunne wederkeerige aantrekking voortbrengt. Ge»zegde invloed heeft plaats door tusschenkomst van »eene fijne vloeistof, die het heelal vervult en alle »ligchamen doordringt," enz.

Gehoord hebbende van verwonderlijke uitkomsten welke de sterrekundige HELL verzekerde van zijne magneten te erlangen, onderhield MESMER zich menigmaal met dien professor. Getroffen, zoo door de nieuwheid als door het zonderlinge der magnetische kracht, overreedde hij zich dat die kracht de algemeene vloeistof was, waarvan hij in zijne inaugurale dissertatie had gesproken. Terstond opende hij een krankenhuis, waarin hij aanbood, kosteloos, door middel van het magnetismus, alle zieken te behandelen, die zich aanmelden wilden; en te dien einde liet hij eene ontzaggelijke menigte van magnetische lemmers en platen vervaardigen, van allerlei vormen en grootte, om aan de verschillende ligchaamsdeelen te worden aangelegd. MESMER vergenoegde zich niet met, even als professor HELL, zijne kunst in ééne stad te oefenen; hij wilde het gansche keizerrijk deelachtig maken aan de beweerde weldaden zijner methode; gevolgelijk verzond hij allerwege zijne magnetische toestellen; hij vulde wijders de Duitsche en vreemde dagbladen met verhalen van zijne wonderdadige genezingen, en men moest gelooven, dat het hem gelukte eenige lijders te herstellen, want verscheiden geleerden van dien tijd rekenden genezen te zijn door de MESMERSCHE methode.

Doch ANTON MESMER, dien het meer om geldelijk voordeel dan om roem te doen was, bepaalde zich niet bij het mineraal magnetismus; hij behoefde iets buitengemeens, dat de gemoederen trof en waarvan hij zich den uitvinder konde noemen. Zich gevolgelijk niet kunnende vergenoegen met de theorie van professor HELL, die geene werking op de zieken oefende zonder behulp van den magneet, verkondigde hij het bestaan van een dierlijk magnetismus, geheel verschillend van het aardsche. Dat magnetismus, zeide hij, is het eigendom van den mensch, die, om genezingen daar te stellen, den magneet volstrekt niet behoeft. MESMER droeg zijne nieuwe leer voor onder den vorm van aphorismen, welke men volgenderwijs kan zamenvatten:

Het menschelijk ligchaam is onderhevig aan de indrukken der algemeene vloeistof, welke zijne zenuwen onmiddellijk aandoet en aan hetzelve eigenschappen mededeelt, welke overeenkomst hebben met die van den magneet. Die eigenschap, dierlijk magnetismus genaamd, kan zich mededeelen aan levende en levenlooze ligchamen. De magnetische werking kan zoowel van zeer verre als van nabij plaats hebben. Zij kan oogenblikkelijk stuiptrekkingen en heilzame crisis veroorzaken, en zoodoende ziekten genezen, welke als onherstelbaar werden beschouwd.

De academiën van Weenen en Berlijn, waaraan MESMER gemagnetiseerde flesschen en programma's toezond, dreven er den spot mede en behandelden hem als een kwakzalver. Daardoor in zijne ijdelheid en verwachtingen gekrenkt, antwoordde MESMER met smaadredenen: eene hevige polemiek ving aan, ten gevolge waarvan de uitvinder van het dierlijk magnetismus zich genoodzaakt zag Weenen te verlaten, waar men hem buitendien beschuldigde een zeventienjarig blind meisje te hebben verleid, hetwelk hij tot zich gelokt had onder het voorwendsel van haar, door middel van het magnetismus, het gezigt te willen hergeven.

Niet langer in Duitschland kunnende blijven, kwam MESMER naar Parijs. Die stad, toenmaals zoo begeerig naar allerlei nieuwigheid, scheen hem een gunstig tooneel ter uitoefening zijner industrie. De academiën van wetenschappen en van geneeskunde wilden niets van hem weten, maar het publiek begroette de vreemdheid zijner leer met geestdrift, en zijne dweeptaal verschafte hem de gunst der groote wereld.

MESMER nam zijn intrek in een der schoone hôtels van de plaats Vendôme en was spoedig luisterrijk ingerigt. Hij hield er open tafel.

De magnetiserende geneesheer beweerde alle ziekten te herstellen en inzonderheid die der *vaporeuse* vrouwen; wat hij bovenal zocht, het waren ernstige, verouderde kwalen, die aan de behandeling van de kundigste leden der geleerde faculteit hadden weerstaan. Hij vorderde geen loon, maar nam aan wat men hem schonk. Men vond bij hem schitterende salons, prachtige meubelen, bekorende muzijk, en, voor de ingewijden, kleine maar keurige soupers. Kranken en welvarenden, allen stroomden naar MESMER als naar een feest; de grootste heeren en de vrouwen der hoogste aristocratie schroomden niet zijne soirées te bezoeken. Men beweerde, dat de koningin zelve er verkleed kwam.

Ziehier wat er in die vermaarde salons voorviel en hoe de magnetiseur werkte. In het midden der zaal, welke voor de proefneming bestemd was, bevond zich een bak van 4 à 5 voet diameter, bevattende eenige duimen water, ijzerschaafsel, gestampt glas en fleschen die eveneens met water aangevuld en in cabalistische orde gerangschikt waren. Een deksel 't welk op dien bak paste, was doorboord met gaten, waaruit zich takken van gebogen ijzer verhieven. De kranken en de nieuwsgierigen die kwamen, om zich te doen magnetiseren, zetteden zich rond den bak, en ieder greep een ijzeren tak om dien aan het lijdende deel te drukken. Dikwijls vormde zich, achter dezen eersten rang, een tweede en derde kring van lieden die eene keten vormden door aaneenschakeling van handen, invoege namelijk dat de persoon ter regterzijde zijn duim plaatste tusschen den duim en de voorvinger van zijn linker buurman en, zoo vervolgens. Men was tevens in aanraking met knieën en voeten; terwijl wijders een lang koord, aan den deksel van den bak gehecht, zich om het ligchaam der kranken slingerde.

Inmiddels dat iedereen zich op zijn gemak rigtte om keten te maken, bekoorde een concert van klavieren, harpen en stemmen het gehoor; dit concert werd bij wijlen afgebroken, door de zachte en tevens zoo doordringende toonen der harmonica, een toenmaals nieuw instrument, hetwelk MESMER in de volmaaktheid bespeelde. De toonen der harmonica werkten bijzonder op de zenuwen der gevoelige vrouwen en als MESMER oordeelde dat zij genoegzaam waren geschikt door de bijtende harmonie, verscheen hij eensklaps vergezeld van onderscheiden ingewijden, gewapend met ijzeren roeden, ten einde de werking te versterken der magnetische stof die uit den bak uitging, en om tevens indruk te maken op de lagchers en ongeloovigen. De magnetiseur en zijne handlangers trokken, met hunne roeden, geheimzinnige cirkels om de zieken, en begonnen de handen aan te leggen, aan hoofd schouders en borst. Men betastte vooral den onderbuik, alwaar zich de uitgestrektste zenuwverbindingen bevinden. Zoo gaf de meester les aan zijne leerlingen, die behagen vonden aan die magnetische kuren. Om stelselmatig te werk te gaan, had men aan ieder ligchaamsdeel eene bijzondere benaming gegeven; zoo heette de ruggegoot (*gouttière dorsale*) de groote loop (*le grand courant*) de borstgoot (*gouttière pectorale*) de kleine loop (*le petit courant*) de hypocondren heetten de zwarte pool, de borst de witte pool; en veel vrouwen die luid zouden hebben gegild bijaldien eene onbescheidene hand hare schouders had aangeraakt, vonden het zeer natuurlijk dat men de witte pool naderde. Zooveel beduidenis hebben benamingen!

Onder de personen welke zich aan die vreemde behandeling onderwierpen, waren er die geen geloof hechtten aan MESMERS heelkracht en deze ondervonden er dan ook natuurlijk volstrekt geen uitwerksel van; maar zij, wier ingenomen verbeelding zich met eene spoedige herstelling vleide, dezen werden bevangen door geeuwen, rekkingen, hoesten, eene algemeene gevoeligheid, eene ongewone hitte; anderen gevoelden trillingen, hetzij plaatselijk, hetzij van het gansche ligchaam en vielen in stuiptrekkingen, die zich allengs mededeelden aan al de vrouwen der keten, en die men voor aanstekelijk had kunnen houden. Onder deze stuiplijders waren er die hevig schreeuwden, zich wentelden, hijgden, of in een schaterend gelach uitbarstenden. Bereikte die zenuw-wanorde haren hoogsten trap en werd zij ijlhoofdigheid, zoo was het de gewenschte crisis; onverwijld liet MESMER alsdan de *crisiaques* in een vertrek brengen, waarvan de bodem met matrassen belegd en met dikke tapijten overdekt was; de voorzorg was zelfs zoover gedreven, dat men de wanden met eene dikke laag van watten had bekleed, zoodat de *crisiaques* rondspringen en zich omwentelen konden, zonder het minste gevaar te loopen.

Men geloove niet, dat ik deze zenuwtoevallen overdrijve; ziehier hoe daarover wordt gesproken in het rapport van de commissarissen der akademie van wetenschappen, hetwelk opgesteld is door den beroemde BAILLY, en hetwelk alles behalve gunstig luidt ten aanzien van de magnetische vloeistof:

»Niets is wonderlijker dan het schouwspel dier »stuiptrekkingen. Als men het niet gezien heeft, »kan men er zich geen denkbeeld van vormen; »woont men het bij, zoo staat men evenzeer verbaasd »zoowel over de diepe rust van een gedeelte dier »kranken als over de vervoering der anderen, over »de verschillende bijzonderheden, die zich voordoen, »over de sympathien, die zich vormen. Men ziet »kranken, die elkander uitsluitend zoeken, en, die »de een naar den anderen toesnellende, elkander »toelagchen, met genegenheid toespreken en onder-

»ling hunne crisis verzachten. Allen betoonen zich »blind onderworpen aan hen, die ze magnetiseert; »in hoe diepen sluimer zij ook verkeeren mogen, »een woord, een blik, een teeken van den magne»tiseur wekt er hen onmiddellijk uit. Ook heeft men »bemerkt, dat een onverwacht gedruisch hun tril»lingen veroorzaakt; eene verandering van toon en »maat in de muzijkstukken die gezongen of gespeeld »worden, oefent zigtbaren invloed op die zieken; »een levendiger maat beroert ze sterker en vernieuwt »soms hunne stuiptrekkingen."

Mesmer rigtte bijzondere kamers in, ieder met een' bak voorzien, opdat lieden, die alleen of in het gezelschap van eenige vrienden, stuiptrekkingen wenschten te hebben, een bak konden bespreken, gelijk men eene loge in een theater bespreekt. Ieder bak bragt ten minste tien louizen daags aan zijnen eigenaar op; en dan nog moest men zich eenige dagen vooruit aanmelden, zoo talrijk waren zijne klienten. Wie alzoo eene bijzondere kamer afgehuurd had, zeide aan zijne vrienden: »Ik heb een bak, ik reken op u dezen avond." Deze moeijelijkheid, om eenen bak te bekomen, verhoogde de aantrekkelijkheid der Mesmersche soirées zeer. Ook hield de toevloed naar het hôtel der plaats Vendôme nooit op, en de menigte, die het vervulde, was een uitgelezen gezelschap. Eenigen gingen er heen om zich te verstrooijen, gelijk zij naar een schouwburg gingen; de geblazeerden kwamen er aandoeningen zoeken, de zieken verligting van hun lijden. Nooit was de tempel van epidaurus zoo bezocht als het hôtel van mesmer, en, opmerkelijk genoeg, iedereen verliet het met voldoening en met het voornemen er terug te keeren.

Onder de discipelen, welke mesmer in zijne kunst inwijdde, telde men beroemde mannen en zeer groote heeren. De magnetiseur wist zich deslon te bevrienden, regent van de geneeskundige faculteit van Parijs, en die een ware apostel werd. Deslon, die ook lijfarts was van den graaf van artois, bezorgde aan zijnen leermeester eene rijke cliëntele. Daarop kwam mesmer op het ongelukkig denbbeeld eene memorie in te leveren aan de academie van wetenschappen, welke hij getuige wenschte te maken van zijne wonderen; buitendien stelde hij aan de geneeskundige faculteit voor, vergelijkende proeven te leveren, tusschen zieken, welke op de gewone wijze zouden zijn behandeld, en anderen, die het zouden zijn met de magnetische vloeistof. De akademie en de faculteit antwoordden hem met eene versmadende weigering. Kort daarna gelukte het hem, zich bij de Koningin te doen aanbevelen, en hij verwierf van haar dat men hem examinateuren gaf. Doch deze gunst viel ten zijnen nadeele uit; want toen hij zich niet had willen onderwerpen aan de proeven, welke het geleerde ligchaam hem voorstelde, verbreidde zich het gerucht daarvan, en leed er zijne reputatie bij.

Verbolgen op de academie en de faculteit, dreigde mesmer Frankrijk te verlaten, en het was slechts op het aandringen van onderscheidene voorname personen dat hij wel blijven wilde. Namens de Koningin, stelde de minister breteuil hem een pensioen van dertig duizend francs benevens het grootkruis van St. Michel voor, bijaldien hij zijne methode onderwijzen wilde aan geneesheeren welke het gouvernement aanwijzen zou. Mesmer, een valstrik duchtende, wees dat schitterend aanbod af, en vertrok, onder een voorwendsel van gezondheid, naar Spa. (*Vervolg hierna.*)

Ingezonden Stukken.

Landgenooten petitioneert!

Met vreugde en hartelijke blijdschap zien wij de *Staats-Courant* van 16 en 17 april voor ons liggen.

Met vreugde, omdat wij in het ontwerp van gewijzigde grondwet, het werk der kundige commissie van de vijf mannen, eene vordering zien op den weg der hervorming, welke alleen aan ons dierbaar vaderland, dien bloei en die welvaart zal kunnen wedergeven, waartoe het vroeger bestuur van onbekwame regeerders, die den tijd waarin zij leven niet begrijpen of uit eigenbelang misschien niet willen begrijpen, hetzelve hoe langer hoe meer ongeschikt en onvatbaar maakte.

Met vreugde zien wij het ontwerp, omdat het voldoet aan de eischen van den tijd, aan de behoefte welke er bestaat aan eene staatsregeling, die de nationaliteit, teregt in het ontwerp *het leven en wasdom van den staat* genoemd, van het Nederlandsche volk zal kunnen opwekken; en die de waarborgen in zich bevat, waardoor orde dat leven en dien wasdom mogelijk zal maken.

Met vreugde zien wij het ontwerp, omdat het de grenspaal is voor eene miskenning van hen, die het geluk van volk en vaderland met warmte ter harte nemende, en alleen beoogende, opentlijk de gebreken en feilen durfden aantoonen en hunnen vinger plaatsen op de ziekelijke deelen van een regeringsstelsel, dat het volk en vaderland ten verderve voert.

En met hartelijke blijdschap zien wij tevens dat ontwerp in de *Staats-Courant* gedrukt; omdat het ten bewijze strekt hoe het beminde hoofd van den staat werkelijk instemt met het gevoelen van de kundige en ervarene commissie, wanneer zij van oordeel is, dat de hervorming in het openbaar moet geschieden, dat de publieke zaak publiek moet behandeld worden, en dat reeds nu de natie kennis moet nemen van hetgeen der commissie voor haar welzijn goed toeschijnt, opdat daarover ook hare stem kunne gehoord worden.

Doch hoe verheugd en hoe verblijd wij over dit alles zijn, die vreugde en blijdschap worden vooralsnog aanmerkelijk getemperd door de onzekerheid, waarin wij verkeeren of die hervorming, waartoe op eene zoo vreedzame en wettige wijze reeds eene zoo groote vordering is gemaakt, op diezelfde wijze geheel zal kunnen tot stand gebragt worden. — De vraag toch doet zich voor onzen geest op: Zullen de Kamers met dit ontwerp instemmen. Zullen zij het aannemen? En voor de rust en voor het welzijn van het land mogen zij toezien en wenschen wij vurig, dat men die vraag toestemmend kunne beantwoorden.

Doch wanneer wij het verslag van 16 maart, hetwelk de uitkomsten der raadpleging in de afdeelingen der Kamer behelst, inzien, dan vinden wij daarin, dat de overgroote meerderheid van de leden der 2de Kamer gemeend heeft, dat de verkiezingen behooren plaats te hebben in kiescollegiën, door stemgeregtigden te benoemen; — dan vinden wij daarin eene afkeuring van de regtstreeksche verkiezing, welke het ontwerp voorstaat, en zoo oordeelkundig in het verslag der commissie de eenige tegenwoordig *mogelijke* vorm wordt genoemd.

Zal de Kamer of liever de meerderheid der Kamer op die eenmaal geuite gevoelens terugkomen, of zal zij die blijven voorstaan, en daardoor het ontwerp doen vallen, niettegenstaande vorst en volk? Wij erkennen dit niet te kunnen beantwoorden. Wel is waar hebben hevige en trouwe voorstanders van het vroegere behoudende regeringsstelsel te kennen gegeven, dat hervorming ook hun verlangen was; dat ook zij de oude meesters lieten varen, hopende misschien zoodoende de gunst van de nieuwe te verwerven; dat ook zij wel anders gestemd en gesproken, doch van eene tegenoverstelde overtuiging anders gedacht hadden; maar kan men verwachten, dat de Kamer ook zooverre zal gaan en aannemen wat zij nog op 16 maart afkeurde. — En toch zij zal daartoe genoodzaakt zijn, wil het ontwerp der commissie grondwet worden, wil de zoo gewenschte hervorming tot stand komen, wil de wensch van de geheele natie op legale wijze verwezentlijkt worden.

Kan men evenwel verwachten dat sommige leden der Kamer zoo gewillig zullen stemmen tot hunne eigene ter-zijde-stelling? kan men niet vooruitstellen, dat vele der leden der Eerste Kamer, in de overtuiging van, uithoofde hunner eigene onwaarde, door directe verkiezing niet herkozen te worden, zich aan hunne zetels krampachtig zullen vastklemmen, met welke zij niet alleen eene titel maar ook een jaarlijksch inkomen van *f* 3000 zullen verliezen? en kan men niet als zeker aannemen, dat deze allen hunne afkeurende stem zullen willen verdedigen door eene voorgewende overtuiging, dat het de wensch en wil der natie is, welke zij evenwel niet kennen en waarover zij geenszins de bevoegde beoordeelaars zijn, gekozen als zij zijn door ridderschap en aristocratie.

De natie zullen zij zeggen, wil geene directe verkiezing, de natie wil geene hervorming, die zoo verre gaat als het ontwerp. — Door zulke voorwendsels zullen zij trachten hun eigenbelang te bemantelen en Edel Mogende heeren te blijven.

Doch, landgenooten! nu is het pligt van een ieder zoo veel hij kan, toe te zien, dat er niets noodlottigs aan het vaderland gebeure. Nu is de tijd daar, om aan te toonen, dat hetgeen de commissie in het ontwerp zoo meesterlijk heeft te zamen gevat, geene holle theoriën, naar wezentlijke behoefte geacht worde. — Nu is het oogenblik daar, om uw verlangen, uwen wil te kennen te geven aan mannen, die in uwen naam zullen spreken. — Nu is de gelegenheid daar om hun, die de belangen van de natie miskennen, het eenige voorwendsel, waarmede zij eene het ontwerp afkeurende stem zouden willen goedmaken, te ontnemen. Nu kunt gij op eene vreedzame en wettige wijze eene toekomstige verwerping van het ontwerp voorkomen door opentlijk er uw zegel aan te hechten. Nu zijt gij allen als burgers gehouden Uw gevoelen aan de Kamer mede te deelen, opdat zij wete, dat het volk eenstemmig is met zijnen Vorst en dat de misschien noodlottige gevolgen eener eventueele verwerping van hetgeen gij heilzaam voor het land meent, aan haar en aan haar alleen zullen kunnen geweten worden. — Nu behoort gij de Kamer te doen inzien, dat het *hare* schuld zal zijn, zoo gij niet op eene wettige en vreedzame wijze zult verkrijgen datgene, waarop gij regt hebt en wat het beminde hoofd van den staat u wenscht te geven en toe te staan.

En daarom landgenooten! maakt nu, terwijl het nog tijd is, gebruik van eene bevoegdheid, welke u art. 159 der grondwet geeft. Want gij zoudt, te laat, het u verwijten en te vergeefs u beklagen, zoo gij, door de Kamer onkundig van uwen wil te hebben gelaten, daardoor medepligtig waart geworden aan eene miskenning van eischen en behoeften van den tijd, welke zelven, hetzij vroeg of laat, geene miskenning meer zullen dulden, maar met geweld zullen doen daarstellen, hetgeen eertijds op eene vreedzame wijze had kunnen tot stand komen.

Niet dat een ontwerp zoo als het voor ons liggende aanbeveling noodig heeft door adhaesiën, of door toetreding van anderen waarde moet verkrijgen. — Gezonde rede en waarheid behoeven zulks niet. — Maar wij raden u aan landgenooten! uwe goedkeuring aan het ontwerp te hechten, omdat hervorming, vreedzaam daargesteld boven die door geweld verkregen in uw aller belang is te kiezen. Wij raden het u aan, opdat die leden der Kamer, die geene gezonde reden en geene waarheid verstaan of begrijpen, indien zij geen te grooten dunk van zich zelven hebben, zullen inzien, dat zij dwalen wanneer duizende hunner landgenooten eene andere meening, een ander gevoelen, dan het hunne, aan den dag brengen en voorstaan; daarvoor opentlijk uitkomen en het hunnen pligt rekenen hetzelve aan de Kamer mede te deelen, in het belang van volk en vaderland.

En daarom roepen wij u toe: landgenooten! hecht opentlijk uw zegel aan het ontwerp der commissie en het werk van uwen vorst. — En daarom zeggen wij u in gemoede:

Landgenooten petitioneert!

Correspondentie.

De *Opmerkingen over het Ontwerp van Grondwet*, zullen zoo spoedig mogelijk geplaatst worden.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 3 Mei 3 El 7 Palm 5 Duim; gew. 0 D. gev. 10 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. DONDERDAG 4 MEI.

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

Dit BIJBLAD tot de *Arnhemsche Courant* komt driemaal 's weeks, des DINGSDAGS, DONDERDAGS en SATURDAGS, te 's Gravenhage in het licht, [illegible] meer als de gebeurtenissen mogten vorderen. De aan de uitgevers van het BIJBLAD toegezonden stukken zullen, zoo de plaatsing niet spoed schijnt te eischen, aan de hoofd-redactie te Arnhem toegezonden worden.
Voor de geabonneerden op de *Arnhemsche Courant* zal het BIJBLAD verkrijgbaar zijn tegen ƒ2.50 in de drie maanden met ƒ0.40 verhooging voor die niet in 's Gravenhage gevestigd zijn en aan wie het vrachtvrij zal worden toegezonden. Voor de niet geabonneerden kan de prijs niet minder zijn dan ƒ3.00, de verhooging voor vrachtvrije toezending blijft dezelfde.
Afzonderlijke nummers zijn voor ƒ0.10 te bekomen. Advertentiën worden behalve betaling van het zegel geplaatst tegen dezelfde voorwaarden als in de *Arnhemsche Courant*, van één tot vijf regels ƒ1.00, en voor elken regel daarenboven 20 cents.

Waarom wij niet voor het ministerie zijn?

III.

Noch de wijze van vorming van het ministerie, noch de *vereeniging* van dat personeel tot een ministerie, waren voor ons gronden tot vertrouwen. Evenmin de persoon, die aan het hoofd stond. — Maar het denkbeeld dat het ministerie zich van zijn werkkring voorstelde? Ook dat was ongeschikt vertrouwen in te boezemen.

De heer *Schimmelpenninck* zei dat het ministerie zich voorstelde de zaken behoorlijk *aan den gang te houden*, totdat de gewijzigde Grondwet *zou zijn vastgesteld*.

De duur van het ministerie werd dus bepaald tot *na* de vaststelling der wijzigingen, dat is, minstens, tot in het najaar. De werkzaamheden waren bepaald tot het aan den gang houden van de machine. En dus werd een ministerie opgerigt, met de bestemming van gedurende een *half jaar* niets te doen dan de zaken loopende houden, en den schoonsten tijd, die ons land tot de doordringende hervorming gegeven kon worden, *nutteloos* te doen voorbijgaan! — Hetwelk leiden zou moeten óf tot spanning en vooruit*drijven*, óf tot dooding der gewekte kracht; in beide gevallen tot ramp van het land.

De positie van zoodanig ministerie is onhoudbaar. — Het was alleen bestaanbaar voor *enkele dagen*; voor den tijd, gevorderd tot het volbrengen der taak van de Commissie. Zoodra die was afgewerkt, had een volledig ministerie moeten verzameld worden rondom een vast plan van Grondwetsherziening en hervorming, en daardoor dat ministerie worden vervangen, dat alleen was opgetreden, om de departementen van algemeen bestuur niet hoofdeloos te laten.

Dat dit evenwel geenszins in het plan van het ministerie *Schimmelpenninck* lag, blijkt uit hetgeen op 25 Maart als programma aan de Tweede Kamer is medegedeeld; en wordt bevestigd, doordien het volbragte werk der Commissie nu reeds meer dan 14 dagen onder het oog der Natie is, en het ministerie steeds blijft, en onveranderd blijft. Terwijl dat, als het gemeend had slechts voor zoo korten tijd als noodhulp te moeten optreden, het niet noodig gehad had zoo'n heisa in de Kamer te komen maken.

Die onhoudbaarheid van dat programma is dan ook reeds *twee* dagen daarna gebleken. Want *toen reeds* week de heer *Schimmelpenninck* daarvan af, door aan te kondigen, dat gemaal en geslagt zouden verminderd en door andere belastingen veranderd worden. — Is dat de zaken aanvankelijk aan den gang houden? Wanneer men op den derden dag van zijn bestaan als minister van finantiën zoodanigen ingreep in het stelsel der belastingen aankondigt?

Het ministerie ontzet tevens den heer *van Doorn* van zijne betrekking. Waartoe? zoo het de zaken slechts *aan den gang* moest houden. Of zou men meenen, dat de heer *van Doorn* daartoe hinderpaal was? dat, zoo lang hij aan het hoofd van een *adviserenden* raad bleef, hij de zaken zou *stremmen* of *in de war* sturen?!

Het ministerie *week* dus terstond van zijn programma af en bevestigde, dat het óf voor de natie te lang wilde leven, óf een zeer ondoordacht programma gegeven had.

Neen! wij hebben een geheel ander ministerie noodig, dan een aan-den-gang-houdend. Wij moeten er een hebben, dat doortast, dat hervormt, maar geen als het tegenwoordige, wiens handelen naar den eisch des oogenbliks, *ontrouw* zou zijn aan *eigen* gestelden *regel*, wiens *regel miskenning* is van den tijd en den toestand des lands.

Zoodanig ministerie paste ons niet. Dit was uit het programma zelf te zien. Die derhalve preekten, toen dat ministerie optrad, « vischje spring in! » en « heb *vertrouwen* op dat ministerie, dat zoo gevormd is, uit zulke bestanddeelen bestaat, zich zulken regel van gedrag voorschreven, » deden verkeerd en ligtzinnig. Het minste nadenken had van die overijling moeten afhouden.

De weken, die sedert voorbij zijn gegaan, hebben de waarheid onzer beschouwingen niet gelogenstraft. Integendeel, nog sterker bevestigd, dan zelfs te denken was.

Die weken, die aanvongen met een knap man af te zetten, en wel tijd schijnen te hebben gegeven, om van een jonkheer een baron te maken, maar niet om voor eene der belangrijkste provincien des lands een gouverneur te benoemen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 3 Mei.

De heer *du Tour van Bellinchave* heeft den heer *van Swinderen* gevolgd. Beiden hebben de Eerste Kamer verlaten.

Het is goed gezien. Bij den ommekeer die staat plaats te grijpen, is geen lid vrij in zijne stem in de Eerste Kamer. Deze *kan* op geene hervorming *neen* zeggen.

Is het dus niet juist, liever heen te gaan met opoffering van alle voordeelen, die uit een blijven zouden te bedisselen zijn, dan te blijven en een altijd treurig figuur te maken?

Waarlijk, het ware wenschelijk dat meerderen het voorbeeld van beide die heeren volgden, tot dat de laatste de Kamer uitging en de deur achter zich toe trok.

Maar zou het niet bijtend voor de Tweede Kamer zijn?

— Men verneemt dat Z. M. de koning en de verdere leden van het koninklijke gezin voornemens zijn, zich tegen den 17den dezer maand naar Amsterdam te begeven, om er het jaarlijksche bezoek af te leggen. H. D. zouden eenige dagen in de hoofdstad doorbrengen.

— Bij koninklijk besluit van den 27 April ll., n°. 79, is aan den heer *J. Hodshon*, overeenkomstig het daartoe door denzelven gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend als mede-commissaris van het grootboek der nationale schuld, en zulks met dankbetuiging voor de langdurige diensten, door hem in die betrekking bewezen; zijnde voorts bij hetzelve besluit tot mede-commissaris van het grootboek der nationale schuld benoemd en aangesteld de heer mr. *J. S. van Naamen*.

— Bij besluit van 29 April jl., n°. 88, heeft Z. M. goedgevonden, overeenkomstig het daartoe gedaan verzoek, aan *M. C. W.* baron *du Tour van Bellinchave* eervol ontslag te verleenen uit de betrekking van lid der Eerste Kamer van de Staten-Generaal.

— Men verneemt dat eene belangrijke organisatie en promotie bij het leger op handen is; onder anderen zegt men zou Z. M. den kolonel Jhr. *J. T. van Spengler*, kommandant van het regement grenadiers en jagers, HDs. buitengewoon adjudant, benoemd hebben tot generaal-majoor, waarnemend provinciaal kommandant en gouverneur der residentie.

— De minister van marine en kolonien, *ad interim*, heeft ter kennisse van de zeevarenden en verdere daarbij belanghebbenden gebragt, dat, blijkens een berigt van den Nederlandschen consul te Wismar, van den 22 April jl., ten gevolge van het uitbreken der vijandelijkheden tusschen Denemarken en Pruissen, en uit hoofde van de vrees, dat ook Mecklenburg daarin betrokken zal worden, sedert den 21 der gemelde maand de gewone zeemerken, ter aanduiding van de vaarwaters aldaar, zijn weggenomen, en tot gelijke maatregelen ten opzigte der haven van Rostock bij Warnemünde zal worden overgegaan.

Opdat bevriende vlaggen daaronder niet zouden lijden, zijn er bijzondere loodsen, zoo ver mogelijk van de kusten verwijderd, gestationneerd.

De Nederlandsche consul te Wismar heeft inmiddels de zich reeds op reis naar die haven bevindende nederlandsche bodems door de respective koninklijk-nederlandsche consulaten in Rendsburg en Elseneur hiervan doen verwittigen. Zullende de gemelde consul wijders trachten, de gestationneerde loodsen, door aan hen, naar gelang der omstandigheden, eene extra-gratificatie toe te kennen, tot vermeerderde waakzaamheid voor de nederlandsche schippers aan te sporen. Het zal daarom noodig zijn, dat de nederlandsche schepen, wanneer zij de in dezen bedoelde kusten naderen, zich tijdig door het hijschen hunner vlaggen doen herkennen.

— Gisteren heeft aan het ministerie van marine de aanbesteding plaats gehad van den opbouw van een loodsgebouw te Brouwershaven; welk werk onder nadere approbatie is aangenomen door den heer *C. Zuiderhoek*, te Sliedrecht, voor ƒ30,700.

— In de *Staats-Courant* van 28 Dec. jl. zijn de redenen vermeld, waarom met het stoomwerktuig *de Leeghwater* in Januarij en vervolgens de gewone werking op den eersten donderdag van elke maand niet zou plaats hebben, tot dat eene nadere aankondiging het hervatten dier werking vooraf bekend zou maken. De *Leeghwater* is thans ten opzigte van den last veranderd en alzoo geheel ingerigt, zoodanig als hij, na de sluiting van het Meer, de uitmaling werkelijk zal beginnen. De ijzeren gewigten, waarmede de stoomzuiger en de bak boven den zuigerstang waren bezwaard, zijn van daar weggenomen niet alleen, maar voor een gedeelte boven de pompen, aan de buitenzijden der balansen, aangebragt in de ronde ijzeren bakken, welke men thans aldaar ziet bevestigd. De kleppen in den stortvloer zijn gesloten. De dam rondom de put, waarin het werktuig staat, is doorgestoken, waardoor het water van het Meer in gemeenschap is gebragt met dat in den put, en het opgepompte water zal door de twee sluizen van den stortvloer gestadig naar buiten worden gedreven.

Op deze wijze zal een ieder op den eersten Donderdag dezer maand Mei den *Leeghwater* kunnen zien werken, en insgelijks op den eersten Donderdag in Junij, zoo niet reeds op dit tijdstip de uitmaling zal begonnen en het stoomgemaal alzoo elken dag in werking zal te vinden zijn; want de sluiting der drie nog open zijnde gaten in den ringdijk, welke reeds den 18 Mei de scheepvaart over het meer zal beletten, kan reeds kort na dat tijdstip zoo verre gevorderd zijn, dat de uitmaling mogelijk wordt. Het zal dan ten slotte de vraag slechts zijn, of de waterstand in het meer hooger dan in den verkleinden boezem zal wezen, in welk geval de einddigting zoo lang zal uit te stellen zijn, als het meerwater door de laatste open te houden sleuven van zelve in dien boezem afloopen kan. Van zoodanige omstandigheden van waterstanden alleen zal het afhangen, of de *Leeghwater* eenigzins vroeger of later zijne voortdurende werking tot uitmaling zal moeten beginnen.

— Eergisteren avond is over Hamburg alhier aangekomen een courier uit St. Petersburg, belast met depeches voor den prins *Galintzky*, die zich thans alhier bevindt. Men verzekert dat de prins, ten gevolge dier depeches, spoedig naar Rusland terugkeeren zou.

— Naar men verneemt is het beroep op de milddadigheid onzer stadgenooten door de commissie, benoemd in de vergadering van den raad dezer stad van woensdag 29 Maart jl., niet te vergeefs gedaan. Zijn wij wel onderrigt dan bedraagt de inschrijving ongeveer ƒ 16,000.00.

— Aan de Staten-Generaal is dezer dagen van regeringswege medegedeeld het verslag van het armwezen in Nederland, over het jaar 1846, voorzien van 21 bijlagen, betreffende de instellingen van weldadigheid. — Deze zijn verdeeld in drie hoofdsoorten, als:

1°. Instellingen van allerhanden aard, tot het verleenen van onderstand, waaronder de gods- en gasthuizen, genootschappen voor kraamvrouwen, en het fonds voor de gewapende dienst. Deze zijn ten getale van 3714, en daaraan hebben, van de bevolking des Rijks, welke op den 31 December 1846 3.062.222 hoofden telde, een aantal, dat met zekerheid niet hooger dan op 485,416 kan gesteld worden, deel gehad. De inkomsten van deze instellingen hebben ƒ9,133,849 bedragen, de uitgaven ƒ8,915,043, van welke laatste som ƒ7,238,797 voor eigenlijken onderstand en verpleging zijn besteed.

2°. Instellingen, om het aantal der behoeftigen te verminderen, werkplaatsen van liefdadigheid en dergelijke, als ook gestichten voor blinden en doofstommen, en de maatschappij van weldadigheid. Deze zijn ten getale van 2422, waaraan 155,906

personen hebben deel gehad. De inkomsten hebben bedragen *f* 1077.495; de uitgaven *f* 4,073,466.

3°. Instellingen, om de armoede voor te komen, als: banken van leening, zieken- en begrafenis-bussen, weduwen-fondsen en spaarbanken. Deze zijn ten getale van 475, waarvan 215,395 personen hebben genoten. De ontvangsten daarvan hebben bedragen *f* 9,595.693, de uitgaven *f* 9,472,777, en onder deze uitgaven komt niets voor, 't welk gezegd kan worden gebezigd te zijn voor onderstand aan behoeftigen.

— In de vergadering van de hollandsche maatschappij van landbouw in het *Odéon* te Amsterdam, op 29 April ll., gehouden, is gekozen tot voorzitter, de heer Mr. *G. W. Verwey Méjan*, met 75 van de 97 aanwezige stemmen; tot algemeenen secretaris, de heer Jhr. Mr. *D. R. Gevers Deynoot*, met 65 stemmen; en tot penningmeester, de heer Jhr. Mr. *Hoeuft van Velsen*, met 53 stemmen.

Voorts worden twee voorzitters van afdeelingen in Zuid-Holland, de heeren *A. Vlielander*, burgemeester te Numansdorp, en Mr. *D. T. Gevers van Endegeest*, benoemd tot leden van het hoofdbestuur.

Onder anderen is bepaald, dat de derde algemeene vergadering in de maand September 1849 binnen Leiden zal plaats hebben.

— «Men heeft goedgevonden, zegt de *Prov. O. Courant*, in eenige dagbladen uit de Belgische nieuwspapieren een berigt over te nemen, opzigtelijk een verdrag, hetwelk tusschen de gouvernementen van Nederland en Belgie zoude zijn gesloten, althans in onderhandeling zijn en waarbij ook de uitvoer van vlaamsche industrieële producten naar Java, door tusschenkomst van de nederlandsche handelmaatschappij, zoude zijn bedongen.

«Wij kunnen, als daartoe van goederhand in staat gesteld, stellig verzekeren, dat voormeld berigt van allen grond ontbloot is.»

— Te 's Hertogenbosch is in den ouderdom van 74 jaren overleden, de heer Mr. *J. Losecaat*, raadsheer in het prov. geregtshof van Noord-Braband, lid van den raad der stad 's Hertogenbosch, ridder der orde van den ned. leeuw, enz. enz.

— Uit 's Hertogenbosch schrijft men, dat de aldaar in bezetting liggende 10de, 11de en 12de compagnien van het 2de regement vesting-artillerie, in den loop dezer week naar Breda zullen vertrekken; terwijl de zich thans te Breda bevindende 1ste, 2de, 3de en 4de compagnie van het 1ste regement veldartillerie in die stad zullen aankomen.

— Men meldt uit Vriesland, dat de graslanden uiterst voordeelig en veelbelovend zijn en, als 't weder warm en bestendig blijft, er in de eerste helft der maand Mei reeds zal gemaaid worden.

— Als eene bijdrage tot de voorbeelden van buitengewone vruchtbaarheid in dit vroeg ontwikkeld voorjaar, kan strekken, dat in eenen tuin te Amersfoort, op den kouden grond, tegen een noordwestelijk gelegen muur, een blaauwen muscadeldruif-wijngaard wordt aangewezen, die bijna geheel in blad staat en zelfs reeds bloesem gezet heeft. De omstreken aldaar leveren dan ook reeds een zeer schoon gezigt op; hier en daar beginnen de vroege aardappelen reeds lof te maken, en indien eenige gezette warmte er toe bijdraagt, dan zullen alle moesvruchten bijzonder spoedig rijpen; de laatste hagelslag heeft ook weinig schade aan de fijne boomvruchten aldaar toegebragt.

— Tot een voorbeeld van een ontzettend lang lijden en bedlegerigheid, wordt het volgende gemeld:

»*Auke Willems Glashouwer*, geboren te Hindelopen, den 6 December 1802, te Leeuwarden sedert meer dan 25 jaren woonachtig, die reeds langer dan 20 jaren bedlegerig en sukkelende is, als het ware. ontbloot van alle ligchaamskrachten, sleept nog dagelijk zijn aanwezen voort, en sukkelt van het bed tot den stoel en van den stoel tot het bed, dag uit dag in, zonder krachtige spijzen noch versterkende dranken, zonder verkwikking of genieting, geduldig en onderworpen daar henen, terwijl dikwerf pijnen en benauwdheden zijnen borst beknellen.»

— Naar men uit Groningen meldt, zullen aldaar binnen kort worden aangevoerd en binnen die vesting voorloopig opgeslagen, of gedeeltelijk in de vestingen Delfzijl, Nieuwe Schans en Bourtagne geplaatst worden, 151 kanonnen met bespanningen en 1200 blanke wapenen; terwijl ook verscheiden duizende ponden buskruid te verwachten zijn. Men zegt, dat de daarbij behoorende artilleristen echter nog niet naar genoemde vestingen zullen vertrekken, en het bovenstaande slechts een maatregel van voorzorg is, daar in de gemelde provincien, niettegenstaande hare vestingen, geen een bruikbaar stuk geschut gevonden wordt, en men, bij de verschillende volksbewegingen en den reeds uitgebarsten oorlog in het Noorden van Duitschland, niet weten kan, wat verder geschieden zal, en of het niet noodzakelijk kan worden geoordeeld, dat de noordelijke sterkten van ons vaderland in eenigen staat van tegenweer worden gebragt.

— Men schrijft uit Groningen van 1 dezer: «Heden morgen is in de nabijheid van deze stad gearriveerd, om morgen ten 7 uur binnen te varen en gelost te worden, een schip met 432 tonnen buskruid, komende van Nijmegen, en dat door een tweede gevolgd wordt, inhoudende 208 tonnen, te zamen eene hoeveelheid van 32,000 ned. ponden.

«De heer kolonel *Witsenborgh* directeur der tweede fortificatie-directie, is uit Nijmegen alhier aangekomen tot het opnemen der te doene herstellingen aan de fortificatie-werken van Groningen en de linien van *Helpman*, ten einde dezelve in behoorlijken staat van tegenweer te brengen.

«Er wordt mede eerstdaags alhier artillerie in garnizoen verwacht.»

Buitenlandsche berigten.

Duitschland. — De permanente commissie te Frankfort heeft eene openbare dankbetuiging gerigt aan de duitsche strijders in Sleeswijk. «Broeders» zoo luidt die onder anderen, «wij zijn fier op het eerste wapenfeit van het nieuw verrezene Duitschland. Gij hebt uw pligt als vrije mannen gedaan, en het vaderland zal u daarvoor erkentelijk zijn. Gij strijdt met het zwaard van staal en ijzer; wij met het zwaard van 't woord en de gedachte. Uwe zege is onze zege, gelijk onze zaak de uwe. En zoo stemmen wij hier op het veld van den kamp des geestes met uwe strijdleus in: «voorwaarts in Duitschland, — en met God in het hart is ons de overwinning — de overwinning der *vrijheid, der orde, der volksregten, de overwinning van het eene, zelfstandige en magtige Duitschland! Voorwaarts voor Duitschland!*»

Een ander stuk van de permanente commissie ziet het licht, eene oproeping aan *alle Duitschers*, gerigt tegen de oproerige aanslagen van enkelen, die genoemd worden: «niet de vrienden, maar de ergste vijanden van Duitschland:» «zij zetten alles op het spel, wat Duitschland na zware worsteling en offers verworven heeft: zijne *eenheid* en *vrijheid*. Aan de terugwerking openen zij de deur; zij stellen het duitsche land aan den buitenlandschen vijand bloot.» De getrouwe Duitschers worden opgeroepen om die aanslagen te keer te gaan; om de krijgswet, waar die hiertoe wordt afgekondigd, te ondersteunen, in de strijders tegen de oproerlingen broeders te zien; zoo zal de euvelmoed gefnuikt worden.»

— Het ontwerp van eene *Duitsche Rijks-grondwet* ziet het licht. In den aanhef wordt het noodzakelijke van Duitschlands eenheid aangedrongen, en gezegd, dat niemand zoo magtig is, om een volk van veertig millioenen, hetwelk het voornemen opgevat heeft voortaan zich zelf toe te behooren, in dat voornemen te hinderen. «De beteekenis van Duitschlands dynastiën is door de stormen van de jongste weken evenwel niet gedaald, en een edel schaamtegevoel heeft de Duitschers er voor behoed, diegenen te volgen, die uit het misbruiken van het gezag, waartoe de verlokselen in elken menschenboezem liggen, de noodzakelijkheid willen opmaken, om in dien vorstenluister beletselen voor de vrijheid te vinden. Aan onze vorstenhuizen hecht zich niet louter de gewoonte der gehoorzaamheid, welke zich doorgaans ongaarne op anderen laat overdragen, maar waarlijk de eenige mogelijkheid, dit zich wijd uitstrekkende, veelsoortige Duitschland geheel en al tot die éénheid van Staat te brengen, welke uit hoogere gronden niet langer kan ontbeerd worden.» Met beradenheid moet men dus tot de waarborging van de edelste vrijheden overgaan, welke ooit een volk in zoo korten tijd verwonnen heeft. Een erfelijk Rijkshoofd wordt aangeprezen, om de gestadige gevaarlijke wisselingen te voorkomen.

De grondslagen van de duitsche staatsregeling zijn: De tot dus verre aan den Duitschen Bond behoorende landen, daaronder begrepen de nieuwelings opgenomene pruissische provincien en het hertogdom Sleeswijk, maken voortaan één rijk, bondsstaat, uit. De zelfstandigheid van de afzonderlijke duitsche staten, wordt niet afgeschaft, maar, zoo verre Duitschlands eenheid vereischt, beperkt. Die beperking bestaat daarin, deels dat enkele staatsaangelegenheden voortaan uitsluitend aan het rijksgezag komen, deels dat aan het volk zekere grondregten en inrigtingen van rijkswege gewaarborgd worden.

Aan het rijk behoort de volkenregtelijke vertegenwoordiging van Duitschland en de afzonderlijke staten naar buiten, en dus het sluiten van verdragen, het regt van vrede en oorlog. Het leger en de landweer, vestingen, verzekering van Duitschland door eene vloot en oorlogshavens behooren mede tot het rijk; voorts het tolwezen, zoodat het geheele rijk één tolgebied uitmaakt; het postwezen; de wetgeving omtrent de rivieren, spoorwegen en telegrafen; het regt; maten en gewigten, enz.

Het rijksgezag berust in het rijks opperhoofd, met den rijksdag vereenigd. De uitoefening van enkele takken geschiedt door eigene rijksoverheden, aan wier spits rijksministers staan. Er is een rijksgeregtshof.

De waardigheid van het rijks-opperhoofd (*Duitsche Keizer* geheeten) zal, ter verzekering van de ware welvaart en vrijheid des duitschen volks, erfelijk zijn. Dat opperhoofd zetelt in Frankfort; bij erlangt een met den rijksdag te bepalen inkomen. De keizer heeft de uitvoerende magt in alle rijkszaken. benoemt de rijksambtenaren en officieren te land en te water, benevens de stafofficieren der landweer, en hij beschikt over de verdeeling van het staande leger. Aan hem staat de buitengewone bijeenroeping, de verdaging, sluiting en ontbinding van den Rijksdag. Door zijne afkondiging erlangen de besluiten van den Rijksdag kracht. De keizer oefent de volken-regtelijke vertegenwoordiging van Duitschland en de afzonderlijke duitsche Staten uit; hij benoemt de gezanten, consuls enz.; hij sluit de verdragen met buitenlandsche Staten, en besluit over oorlog en vrede. De keizer is onschendbaar en onverantwoordelijk, daarentegen moeten alle van hem uitgaande beschikkingen ten minste door éénen rijksminister onderteekend zijn.

De Rijksdag bestaat uit een Hoogerhuis en een Lagerhuis. Het eerste telt ten hoogste 200 leden, te weten, de regerende vorsten, die eenen plaatsvervanger telkens voor eene zitting kunnen kiezen; uit den afgevaardigde van de vier vrije steden; uit Rijksraden, die voor 12 jaren, met uitvalling van één derde om de vier jaren, gekozen worden; zij moeten tot de Staten, van waar zij gezonden worden, behooren, en volle 40 jaren bereikt hebben. Het Lagerhuis bestaat uit afgevaardigden des volks, die voor zes jaren gekozen worden, zoo dat alle twee jaren één derde uitvalt; op elke 100,000 zielen één afgevaardigde, en bij Staten van mindere bevolking ten minste voor elke 50,000 zielen één afgevaardigde. De verkiezing geschiedt door het volk, niet door standen; het blijft aan de afzonderlijke Staten te beslissen, of zij die regtstreeks of niet (door verkozen kiezers) benoemen; kiezer is ieder meerderjarige, met uitzondering van veroordeelden wegens onteerende misdaden; kiesbaar is men op zijn 30ste jaar.

Het rijk waarborgt het duitsche volk volksvertegenwoordiging; openbaarheid der standen-vergaderingen; vrije gemeenteordening; onafhankelijkheid en onafzetbaarheid van den regter; openbaarheid in regtszaken; gelijkheid in staats- en gemeentelasten en in bevoegdheid tot ambtsvervulling; algemeene burgerweer; vrijheid ter vereeniging, behoudens wetten tegen misbruik daarvan; onbeperkt verzoekregt, zoowel voor enkele personen als ligchamen; volkomene vrijheid van drukpers; handhaving van het geheim der brieven; veiligheid van persoon tegen willekeurige gevangenneming en huiszoeking; vrijheid van verblijf in alle duitsche Staten, en tot landverhuizing; vrijheid der wetenschap; van geloof bij bijzondere en openlijke godsdienstoefening; gelijkheid van alle godsdienstige gevoelens in het burgerlijke en staatsregtelijke; vrijheid van volkseigenaardige ontwikkeling, ook voor de niet duitsche volksstammen bij onderwijs en bestuur.

Bij de aanvaarding zijner regering legt de Keizer den eed op de Grondwet af.

— De bekende *Struve* is met een handvol Duitschers te Straasburg aangekomen. Zijn vriend *Bornstedt* zou gevat zijn; zeker is het, dat de republikeinsche duitsche bende geheel verslagen is.

Pruissen. — De berlijnsche dagbladen zijn den 1 Mei weder verschenen; de politie heeft tegen de vreemde boekdrukkersgezellen maatregelen verordend, om hen, indien zij drie dagen lang van hun werk bleven, te verwijderen; en de overheden hebben de bemiddeling der geschillen op zich genomen.

Italie. — Men heeft berigten van het italiaansche krijgstooneel, die ten voordeele van de Oostenrijkers luiden. De generaal *Nugent* heeft den 22 de stad Udine beschoten, en den volgenden dag bezet; het voorloopig bewind aldaar was in onderhandeling getreden, waarbij tevens de voorwaarden gesteld zijn tot bepaalde onderwerping van de provincie Frioul. Deze overwinning verzekert aan die zijde grootelijks de magt der Oostenrijkers; ook uit Dalmatië en Istrië zijn gunstige tijdingen voor hen ontvangen.

— De oostenrijksche generaal rukt thans over Treviso naar Venetie, welke stad reeds geneigd zou zijn te onderhandelen. De duitsche Tyrolers trekken mede tot hulp van *Radetzky* op.

Frankrijk. — De onlusten in de departementen zijn nog wel niet geheel hersteld, doch doen zich minder bedenkelijk voor dan eenige dagen geleden. Het lijdt wel geen twijfel of het geweld en de regeringloosheid zullen allerwege overwonnen worden; doch de ultra-republikeinsche bewegingen hebben velen daarom ook met schrik vervuld, omdat zij ligt tot eene terugwerking van even gevaarlijken aard zouden kunnen voeren. De tolken der hevige republikeinen te Parijs, de *Réforme* b. v., kiezen openlijk partij voor de oproerigen te Rouaan en voor de commissarissen der regering, die intusschen door hunne overdreven proclamatien veel kwaads gesticht en zeker tegen den geest van de meerderheid des bewinds gehandeld hebben. De hevige bladen, die voor eenigen tijd het algemeene stemregt hoogelijk aanprezen, doch nu verstoord zijn, dat de meer gematigde gevoelens de zege hebben behaald, roepen thans, dat dit stemregt slechts «eene mystificatie is.» Zij zoeken het gemeen te Parijs en elders weder op te zetten, doch tot dus verre zonder vrucht.

Vrijdag den 5 Mei zal de opening van de nationale vergadering plaats hebben. Men voorziet dat daarin de hevige partij, de *roode* republikeinen, zoo als zij in tegenoverstelling van de gematigden, of *blaauwe* republikeinen, genoemd worden, zullen daarin geen tiende deel der leden tellen. *Ledru-Rollin* en de terroristen, *Blanqui* en de communisten zijn geslagen. Vele clubs, waaronder die van *Sobrier*, zijn uiteengegaan, en *Blanqui* schijnt weder meer in het geheim te willen arbeiden.

Den 4 Mei zal de nationale vergadering eene zitting houden tot regeling van eenige voorloopige werkzaamheden; de president van het bestuur zal eene toespraak houden en het oudste lid tot voorloopig voorzitter roepen. Men zal overgaan tot onderzoek der geloofsbrieven, de verkiezing van een bepaalden voorzitter en zes onder-voorzitters, zes secretarissen en drie quaestors. Na de installatie van alle dezen staat de president op en spreekt de woorden uit: «Volksvertegenwoordigers, in naam van de ééne en ondeelbare republiek, de nationale vergadering is bepaaldelijk zamengesteld. Leve de Republiek!»

Daarna vraagt de president van het voorloopig bewind het woord aan den voorzitter der vergadering, en legt, in eene rede, den toestand van zaken op 24 Februarij en den tegenwoordigen toestand bloot; en draagt, namens het volk, de magt aan de vertegenwoordigers over, welke het volk aan het voorloopig bestuur had opgedragen. Daarna geeft elk minister van zijn beheer verslag.

De zaal der nationale vergadering is 27 Ned. ellen lang en 39 breed; zij is regthoekig, behalve het bureau des presidents, dat een halfrond uitmaakt. De verschillende tribunes zullen ongeveer 1200 personen kunnen bevatten.

De eerste arbeid der vergadering zal waarschijnlijk de verkondiging van de republiek zijn; doch, alvorens tot de opstelling van eene staatsregeling over te gaan, zal zij waarschijnlijk de verschillende handelingen van het voorloopig bewind onderzoeken en daarover beslissen.

De heeren *Thiers* en *de Girardin* hebben bij de verkiezingen schipbreuk geleden, de eerste in het departement van de monden der Rhône, de ander in het dep. de la Creuse. Het schijnt dat de nederlaag van den heer *Thiers* aan de geestelijkheid, die in het zuiden veel invloed heeft, moet toegeschreven worden. Men heeft in hem den kampvechter van de universiteit. den steller van het bekende rapport over het lager onderwijs, willen treffen. Persoonlijke vijanden, staatkundige bestrijders en de verdedigers van de onbepaalde vrijheid van onderwijs, hebben zich tegen hem verbonden, en hij heeft de nederlaag geleden. Die mislukking van de keuzen van *Thiers* en *de Girardin* is minder voor hen, dan voor de nationale vergadering te betreuren; mannen van die beteekenis zijn niet door eenige vijandige stembriefjes weggecijferd; maar zij zullen eene leegte in de vergadering laten. Gematigden, onpartijdigen van alle kleuren zijn het daarover eens, dat de hoofden van alle gewezen partijen in de vergadering plaats hadden moeten erlangen; *Thiers* en *de Girardin* hebben daarop hetzelfde regt als *Lacordaire* en *Lamennais*, *Considerant* en de hoofden van alle socialistische scholen, *Cabet* zelfs niet uitgezonderd, die mede niet gekozen is. Het is eene tegenstrijdigheid, dat men hoofden van eene kleur verwijdert, terwijl men minbeteekenenden van diezelfde kleur kiest.

— Veel opspraak maakt altijd de terugroeping van generaal *Cavaignac* uit Algiers, alwaar hij door generaal *Changarnier* vervangen is. Men houdt het er voor, dat, zoodra de troepen in Parijs teruggekeerd zullen zijn, *Cavaignac* met de portefeuille van oorlog belast zal worden. Sommigen brengen zijn terugkeer ook in verband met de blijkbaar verflaauwde goede verwachtingen, die men van den loop van zaken in Italië heeft. Men verhaalt zelfs, dat de oostenrijksche gezant, graaf *d'Appony*, Parijs zal verlaten. Te Algiers hebben de kolonisten de roode muts, die op den vrijheidsboom was gestoken, weggerukt.

— Het voorloopig bewind, overwegende dat het beginsel van gelijkheid een gelijk gewaad eischt voor de burgers, die tot dezelfde functien geroepen worden, heeft besloten, «dat de volksvertegenwoordigers zullen gekleed zijn in een zwarten rok, wit vest met omslagen, zwarte broek en een driekleurig zijden lint; door het linkerknoopsgat zullen zij een rood lint dragen, waarop de bundel der republiek is afgebeeld.»

— De heer *Cormenin*, die, zoo men zegt, met het opmaken van eene constitutie belast is, zal drie consuls met ééne vergadering voorslaan; de consuls zouden het *veto* hebben.

Laatste berigten. — De nationale vergadering van *Bohemen* heeft met overgroote meerderheid besloten, *dat het aan het duitsch Parlement geen deel kan nemen.*

— *Bornstedt* is met 150 man der republikeinsche vrijscharen gevangen genomen.

— Men verzekert uit goede bron, dat de russische garden den 27 April uit Petersburg naar de grenzen zouden vertrekken en aldaar eene magt van 300,000 man zou vereenigd worden.

— In Posen blijft het bij het oude, bloedige spel.

— Uit het Noorden verzekert men dat de bondstroepen eene operatie tegen het eiland Halsen beginnen, welke uit Hadersleben zou ondersteund worden. Men sprak er steeds van, dat Denemarken aan den vrede begon te denken, daar het de onmogelijkheid inzag om de hertogdommen te behouden.

— De oostenrijksche aartshertog *Johan* is naar Verona vertrokken; de hoop op herovering van Lombardyë wint te Weenen veld.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.

A°. 1848. DONDERDAG 4 MEI. N°. 17.

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT.

Het BIJBLAD tot de *Arnhemsche Courant* komt driemaal 's weeks, des DINSDAGS, DONDERDAGS en ZATURDAGS, te 's Gravenhage in het licht, of zoo veel meer als de gebeurtenissen mogten vorderen. De aan de uitgevers van het BIJBLAD toegezonden stukken zullen, zoo de plaatsing niet spoed schijnt te eischen, aan de hoofd-redactie te Arnhem toegezonden worden.
Voor de geabonneerden op de *Arnhemsche Courant* zal het BIJBLAD verkrijgbaar zijn tegen *f* 2.50 in de drie maanden met *f* 0.40 verhooging voor die niet in 's Gravenhage gevestigd zijn en aan wie het vrachtvrij zal worden toegezonden. Voor de niet geabonneerden kan de prijs niet minder zijn dan *f* 3.00, de verhooging voor vrachtvrije toezending blijft dezelfde.
Afzonderlijke nummers zijn voor *f* 0.10 te bekomen. Advertentiën worden behalve betaling van het zegel geplaatst tegen dezelfde voorwaarden als in de *Arnhemsche Courant*, van één tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarenboven 20 cents.

Waarom wij niet voor het ministerie zijn?

III.

Noch de wijze van vorming van het ministerie, noch de *vereeniging* van dat personeel tot een ministerie, waren voor ons gronden tot vertrouwen. Evenmin de persoon, die aan het hoofd stond. — Maar het denkbeeld dat het ministerie zich van zijn werkkring voorstelde? Ook dat was ongeschikt vertrouwen in te boezemen.

De heer *Schimmelpenninck* zei dat het ministerie zich voorstelde de zaken behoorlijk *aan den gang te houden*, totdat de gewijzigde grondwet *zou zijn vastgesteld*.

De duur van het ministerie werd dus bepaald tot *na* de vaststelling der wijzigingen, dat is, minstens, tot in het najaar. De werkzaamheden waren bepaald tot het aan-den gang houden van de machine. En dus werd een ministerie opgerigt, met de bestemming van gedurende een *half jaar* niets te doen dan de zaken loopende houden, en den schoonsten tijd, die ons land tot de doordringende hervorming gegeven kon worden, *nutteloos* te doen voorbijgaan! — Hetwelk leiden zou moeten óf tot spanning en vooruit*drijven*, óf tot dooding der gewekte kracht; in beide gevallen tot ramp van het land.

De positie van zoodanig ministerie is onhoudbaar. — Het was alleen bestaanbaar voor *enkele dagen*; voor den tijd, gevorderd tot het volbrengen der taak van de Commissie. Zoodra die was afgewerkt, had een volledig ministerie moeten verzameld worden rondom een vast plan van Grondwetsherziening en hervorming, en daardoor dat ministerie worden vervangen, dat alleen was opgetreden, om de departementen van algemeen bestuur niet hoofdeloos te laten.

Dat dit evenwel geenszins in het plan van het ministerie *Schimmelpenninck* lag, blijkt uit hetgeen op 25 Maart als programma aan de Tweede Kamer is medegedeeld; en wordt bevestigd, doordien het volbragte werk der Commissie nu reeds meer dan 14 dagen onder het oog der Natie is, en het ministerie steeds blijft, en onveranderd blijft. Terwijl dat, als het gemeend had slechts voor zoo korten tijd als noodhulp te moeten optreden, het niet noodig gehad had zoo'n heisa in de Kamer te komen maken.

Die onhoudbaarheid van dat programma is dan ook reeds *twee* dagen daarna gebleken. Want *toen reeds* week de heer *Schimmelpenninck* daarvan af, door aan te kondigen, dat gemaal en geslagt zouden verminderd en door andere belastingen veranderd worden. — Is dat de zaken aanvankelijk aan den gang houden? Wanneer men op den derden dag van zijn bestaan als minister van financiën zoodanigen ingreep in het stelsel der belastingen aankondigt?

Het ministerie ontzet tevens den heer *van Doorn* van zijne betrekking. Waartoe? zoo het de zaken slechts *aan den gang* moest houden. Of zou men meenen, dat de heer *van Doorn* daartoe hinderpaal was? dat, zoo lang hij aan het hoofd van een *adviserenden* raad bleef, hij de zaken zou *stremmen* of *in de war* sturen?!

Het ministerie *week* dus terstond van zijn programma af en bevestigde, dat het óf voor de natie te lang wilde leven, óf een zeer ondoordacht programma gegeven had.

Neen! wij hebben een geheel ander ministerie noodig, dan een aan-den-gang-houdend. Wij moeten er een hebben, dat doortast, dat hervormt, maar geen als het tegenwoordige, wiens handelen naar den eisch des oogenbliks, *ontrouw* zou zijn aan *eigen* gestelden *regel*, wiens *regel miskenning* is van den tijd en den toestand des lands.

Zoodanig ministerie paste ons niet. Dit was uit het programma zelf te zien. Die derhalve preekten, toen dat ministerie optrad, «vischje spring in!» en «heb *vertrouwen* op dat ministerie, dat zoo gevormd is, uit zulke bestanddeelen bestaat, zich zulken regel van gedrag voorschreven,» deden verkeerd en ligtzinnig. Het minste nadenken had van die overijling moeten afhouden.

De weken, die sedert voorbij zijn gegaan, hebben de waarheid onzer beschouwingen niet gelogenstraft. Integendeel, nog sterker bevestigd, dan zelfs te denken was.

Die weken, die aanvongen met een knap man af te zetten, en wel tijd schijnen te hebben gegeven, om van een jonkheer een baron te maken, maar niet om voor eene der belangrijkste provincien des lands een gouverneur te benoemen.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 3 Mei.

De heer *du Tour van Bellinchave* heeft den heer *van Swinderen* gevolgd. Beiden hebben de Eerste Kamer verlaten.

Het is goed gezien. Bij den ommekeer die staat plaats te grijpen, is geen lid vrij in zijne stem in de Eerste Kamer. Deze *kan* op geene hervorming *neen* zeggen.

Is het dus niet juist, liever heen te gaan met opoffering van alle voordeelen, die uit een blijven zouden te bedisselen zijn, dan te blijven en een altijd treurig figuur te maken?

Waarlijk, het ware wenschelijk dat meerderen het voorbeeld van beide die heeren volgden, tot dat de laatste de Kamer uitging en de deur achter zich toe trok.

Maar zou het niet bijtend voor de Tweede Kamer zijn?

— Men verneemt dat Z. M. de koning en de verdere leden van het koninklijke gezin voornemens zijn, zich tegen den 17den dezer maand naar Amsterdam te begeven, om er het jaarlijksche bezoek af te leggen. H. D. zouden eenige dagen in de hoofdstad doorbrengen.

— Bij koninklijk besluit van den 27 April ll., n°. 79, is aan den heer *J. Hodshon*, overeenkomstig het daartoe door denzelven gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend als mede-commissaris van het grootboek der nationale schuld, en zulks met dankbetuiging voor de langdurige diensten, door hem in die betrekking bewezen; zijnde voorts bij hetzelve besluit tot mede-commissaris van het grootboek der nationale schuld benoemd en aangesteld de heer mr. *J. S. van Naamen*.

— Bij besluit van 29 April jl., n°. 88, heeft Z. M. goedgevonden, overeenkomstig het daartoe gedaan verzoek, aan *M. C. W.* baron *du Tour van Bellinchave* eervol ontslag te verleenen uit de betrekking van lid der Eerste Kamer van de Staten-Generaal.

— Men verneemt dat eene belangrijke organisatie en promotie bij het leger op handen is; onder anderen zegt men zou Z. M. den kolonel Jhr. *J. T. van Spengler*, kommandant van het regement grenadiers en jagers, HDs. buitengewoon adjudant, benoemd hebben tot generaal-majoor, waarnemend provincialen kommandant en gouverneur der residentie.

— De minister van marine en kolonien, *ad interim*, heeft ter kennisse van de zeevarenden en verdere daarbij belanghebbenden gebragt, dat, blijkens een berigt van den Nederlandschen consul te Wismar, van den 22 April jl., ten gevolge van het uitbreken der vijandelijkheden tusschen Denemarken en Pruissen, en uit hoofde van de vrees, dat ook Mecklenburg daarin betrokken zal worden, sedert den 21 der gemelde maand de gewone zeemerken, ter aanduiding van de vaarwaters aldaar, zijn weggenomen, en tot gelijke maatregelen ten opzigte der haven van Rostock bij Warnemünde zal worden overgegaan.

Opdat bevriende vlaggen daaronder niet zouden lijden, zijn er bijzondere loodsen, zoo ver mogelijk van de kusten verwijderd, gestationneerd.

De Nederlandsche consul te Wismar heeft inmiddels de zich reeds op reis naar die haven bevindende nederlandsche bodems door de respective koninklijk-nederlandsche consulaten in Rendsburg en Elseneur hiervan doen verwittigen. Zullende de gemelde consul wijders trachten, de gestationneerde loodsen, door aan hen, naar gelang der omstandigheden, eene extra-gratificatie toe te kennen, tot vermeerderde waakzaamheid voor de nederlandsche schippers aan te sporen. Het zal daarom noodig zijn, dat de nederlandsche schepen, wanneer zij de in dezen bedoelde kusten naderen, zich tijdig door het hijschen hunner vlaggen doen herkennen.

— Gisteren heeft aan het ministerie van marine de aanbesteding plaats gehad van den opbouw van een loodsgebouw te Brouwershaven; welk werk onder nadere approbatie is aangenomen door den heer *C. Zuiderhoek*, te Sliedrecht, voor *f* 30,700.

— In de *Staats-Courant* van 28 Dec. jl. zijn de redenen vermeld, waarom met het stoomwerktuig *de Leeghwater* in Januarij en vervolgens de gewone werking op den eersten donderdag van elke maand niet zou plaats hebben, tot dat eene nadere aankondiging het hervatten dier werking vooraf bekend zou maken. De *Leeghwater* is thans ten opzigte van den last veranderd en alzoo geheel ingerigt, zoodanig als bij, na de sluiting van het Meer, de uitmaling werkelijk zal beginnen. De ijzeren gewigten, waarmede de stoomzuiger en de bak boven den zuigerstang waren bezwaard, zijn van daar weggenomen niet alleen, maar voor een gedeelte boven de pompen, aan de buitenzijden der balansen, aangebragt in de ronde ijzeren bakken, welke men thans aldaar ziet bevestigd. De kleppen in den stortvloer zijn gesloten. De dam rondom de put, waarin het werktuig staat, is doorgestoken, waardoor het water van het Meer in gemeenschap is gebragt met dat in den put, en het opgepompte water zal door de twee sluizen van den stortvloer gestadig naar buiten worden gedreven.

Op deze wijze zal een ieder op den eersten Donderdag dezer maand Mei den *Leeghwater* kunnen zien werken, en insgelijks op den eersten Donderdag in Junij, zoo niet reeds op dit tijdstip de uitmaling zal begonnen en het stoomgemaal alzoo elken dag in werking zal te vinden zijn; want de sluiting der drie nog open zijnde gaten in den ringdijk, welke reeds den 18 Mei de scheepvaart over het meer zal beletten, kan reeds kort na dat tijdstip zoo verre gevorderd zijn, dat de uitmaling mogelijk wordt. Het zal dan ten slotte de vraag slechts zijn, of de waterstand in het meer hooger dan in den verkleinden boezem zal wezen, in welk geval de einddigting zoo lang zal uit te stellen zijn, als het meerwater door de laatste open te houden sleuven van zelve in dien boezem afloopen kan. Van zoodanige omstandigheden van waterstanden alleen zal het afhangen, of de *Leeghwater* eenigzins vroeger of later zijne voortdurende werking tot uitmaling zal moeten beginnen.

— Eergisteren avond is over Hamburg alhier aangekomen een courier uit St. Petersburg, belast met depeches voor den prins *Galintzky*, die zich thans alhier bevindt. Men verzekert dat de prins, ten gevolge dier depeches, spoedig naar Rusland terugkeeren zou.

— Naar men verneemt is het beroep op de milddadigheid onzer stadgenooten door de commissie, benoemd in de vergadering van den raad dezer stad van woensdag 29 Maart jl., niet te vergeefs gedaan. Zijn wij wel onderrigt dan bedraagt de inschrijving ongeveer *f* 16,000.00.

— Aan de Staten-Generaal is dezer dagen van regeringswege medegedeeld het verslag van het armwezen in Nederland, over het jaar 1846, voorzien van 21 bijlagen, betreffende de instellingen van weldadigheid. — Deze zijn verdeeld in drie hoofdsoorten, als:

1°. Instellingen van allerhanden aard, tot het verleenen van onderstand, waaronder de gods- en gasthuizen, genootschappen voor kraamvrouwen, en het fonds voor de gewapende dienst. Deze zijn ten getale van 3714, en daaraan hebben, van de bevolking des Rijks, welke op den 31 December 1846 3.[illegible] hoofden telde, een aantal, dat met zekerheid niet hooger dan op 485,416 kan gesteld worden, deel gehad. De ontvangsten van deze instellingen hebben *f* 9,133,849 bedragen, de uitgaven *f* 8,915,043, van welke laatste som *f* 7,238,[illegible] aan eigenlijken onderstand en verpleging zijn besteed.

2°. Instellingen, om het aantal [illegible] te verminderen, werkplaatsen van liefdadigheid en dergelijke, als ook gestichten voor blinden en doofstommen, en de maatschappij van weldadigheid. Deze zijn ten getale van 2422, waaraan 155,906

personen hebben deel gehad. De inkomsten hebben bedragen ƒ 4077.495; de uitgaven ƒ 4,073,466.

3°. Instellingen, om de armoede voor te komen, als: banken van leening, zieken- en begrafenis-bussen, weduwen-fondsen en spaarbanken. Deze zijn ten getale van 475, waarvan 215,385 personen hebben genoten. De ontvangsten daarvan hebben bedragen ƒ 9,595,693, de uitgaven ƒ 9,472,777, en onder deze uitgaven komt niets voor, 't welk gezegd kan worden gebezigd te zijn voor onderstand aan behoeftigen.

— In de vergadering van de hollandsche maatschappij van landbouw in het *Odéon* te Amsterdam, op 29 April ll., gehouden, is gekozen tot voorzitter, de heer Mr. *G. W. Verwey Mejan*, met 75 van de 97 aanwezige stemmen; tot algemeenen secretaris, de heer Jhr. Mr. *D. R. Gevers Deynoot*, met 65 stemmen; en tot penningmeester, de heer Jhr. Mr. *Hoeuft van Velsen*, met 53 stemmen.

Voorts worden twee voorzitters van afdeelingen in Zuid-Holland, de heeren *A. Vlielander*, burgemeester te Numansdorp, en Mr. *D. T. Gevers van Endegeest*, benoemd tot leden van het hoofdbestuur.

Onder anderen is bepaald, dat de derde algemeene vergadering in de maand September 1849 binnen Leiden zal plaats hebben.

— «Men heeft goedgevonden, zegt de *Prov. O. Courant*, in eenige dagbladen uit de Belgische nieuwspapieren een berigt over te nemen, opzigtelijk een verdrag, hetwelk tusschen de gouvernementen van Nederland en Belgie zoude zijn gesloten, althans in onderhandeling zijn en waarbij ook de uitvoer van vlaamsche industrieële producten naar Java, door tusschenkomst van de nederlandsche handelmaatschappij, zoude zijn bedongen.

«Wij kunnen, als daartoe van goederhand in staat gesteld, stellig verzekeren, dat voormeld berigt van allen grond ontbloot is.»

— Te 's Hertogenbosch is in den ouderdom van 74 jaren overleden, de heer Mr. *J. Losecaat*, raadsheer in het prov. geregtshof van Noord-Braband, lid van den raad der stad 's Hertogenbosch, ridder der orde van den ned. leeuw, enz. enz.

— Uit 's Hertogenbosch schrijft men, dat de aldaar in bezetting liggende 10de, 11de en 12de compagnien van het 2de regement vesting-artillerie, in den loop dezer week naar Breda zullen vertrekken; terwijl de zich thans te Breda bevindende 1ste, 2de, 3de en 4de compagnie van het 1ste regement veld-artillerie in die stad zullen aankomen.

— Men meldt uit Vriesland, dat de graslanden uiterst voordeelig en veelbelovend zijn en, als 't weder warm en bestendig blijft, er in de eerste helft der maand Mei reeds zal gemaaid worden.

— Als eene bijdrage tot de voorbeelden van buitengewone vruchtbaarheid in dit vroeg ontwikkeld voorjaar, kan strekken, dat in eenen tuin te Amersfoort, op den kouden grond, tegen een noordwestelijk gelegen muur, een blaauwen muscadeldruifwijngaard wordt aangewezen, die bijna geheel in blad staat en zelfs reeds bloesem gezet heeft. De omstreken aldaar leveren dan ook reeds een zeer schoon gezigt op; hier en daar beginnen de vroege aardappelen reeds lof te maken, en indien eenige gezette warmte er toe bijdraagt, dan zullen alle moesvruchten bijzonder spoedig rijpen; de laatste nachtslag heeft ook weinig schade aan de fijne boomvruchten daar toegebragt.

— Tot een voorbeeld van een ontzettend lang lijden en bedlegerigheid, wordt het volgende gemeld:

»*Auke Willems Glashouwer*, geboren te Hindelopen, den 6 December 1802, te Leeuwarden sedert meer dan 25 jaren woonachtig, die reeds langer dan 20 jaren bedlegerig en sukkelende is, als het ware, ontbloot van alle ligchaamskrachten, sleept nog dagelijk zijn aanwezen voort, en sukkelt van het bed tot den stoel en van den stoel tot het bed, dag uit dag in, zonder krachtige spijzen noch versterkende dranken, zonder verkwikking of genieting, geduldig en onderworpen daar henen, terwijl dikwerf pijnen en benaauwdheden zijnen borst beknellen.»

— Naar men uit Groningen meldt, zullen aldaar binnen kort worden aangevoerd en binnen die vesting voorloopig opgeslagen, of gedeeltelijk in de vestingen Delfzijl, Nieuwe Schans en Bourtagne geplaatst worden, 151 kanonnen met bespanningen en 1200 blanke wapenen; terwijl ook verscheiden duizende ponden buskruid te verwachten zijn. Men zegt, dat de daarbij behoorende artilleristen echter nog niet naar genoemde vestingen zullen vertrekken, en het bovenstaande slechts een maatregel van voorzorg is, daar in de gemelde provincien, niettegenstaande hare vestingen, geen een bruikbaar stuk geschut gevonden wordt, en men, bij de verschillende volksbewegingen en den reeds uitgebarsten oorlog in het Noorden van Duitschland, niet weten kan, wat verder geschieden zal, en of het niet noodzakelijk kan worden geoordeeld, dat de noordelijke sterkten van ons vaderland in eenigen staat van tegenweer worden gebragt.

— Men schrijft uit Groningen van 1 dezer: «Heden morgen is in de nabijheid van deze stad gearriveerd, om morgen ten 7 uur binnen te varen en gelost te worden, een schip met 432 tonnen buskruid, komende van Nijmegen, en dat door een tweede gevolgd wordt, inhoudende 208 tonnen, te zamen eene hoeveelheid van 32,000 ned. ponden.

«De heer kolonel *Witsenborgh* directeur der tweede fortificatie-directie, is uit Nijmegen alhier aangekomen tot het opnemen der te doene herstellingen aan de fortificatie-werken van Groningen en de linien van *Helpman*, ten einde dezelve in behoorlijken staat van tegenweer te brengen.

«Er wordt mede eerstdaags alhier artillerie in garnizoen verwacht.»

Buitenlandsche berigten.

Duitschland. — De permanente commissie te Frankfort heeft eene openbare dankbetuiging gerigt aan de duitsche strijders in Sleeswijk. «Broeders» zoo luidt die onder anderen, «wij zijn fier op het eerste wapenfeit van het nieuw verrezene Duitschland. Gij hebt uwe pligt als vrije mannen gedaan, en het vaderland zal u dankbaar gedenken zijn. Gij strijdt met het zwaard van staal en ijzer; wij met het zwaard van 't woord en de gedachte. Uwe zege is onze zege, gelijk onze zaak de uwe. En zoo stemmen wij hier op het veld van den kamp des geestes met uwe strijdleus in: «overwinning in Duitschland, — en met God in het hart is ons de overwinning — de overwinning der *vrijheid, der orde, der volksregten, de overwinning van het eene, zelfstandige en magtige Duitschland! Voorwaarts voor Duitschland!*»

Eene ander stuk van de permanente commissie ziet het licht, eene oproeping aan *alle Duitschers*, gerigt tegen de gevaarlijke aanslagen van enkelen, die genoemd worden «niet slechts vrienden, maar de ergste vijanden van Duitschland:» «zij zetten alles op het spel, wat Duitschland na zware worsteling en offers verworven heeft: zijne *eenheid* en *vrijheid*. Aan de terugwerking openen zij de deur; zij stellen het duitsche land aan den buitenlandschen vijand bloot.» De getrouwe Duitschers worden opgeroepen om die aanslagen te keer te gaan; om de krijgswet, waar die hiertoe wordt afgekondigd, te ondersteunen, in de strijders tegen de oproerlingen broeders te zien; zoo zal de eenheid gehandhaafd worden.

— Het ontwerp van eene *Duitsche Rijks-grondwet* ziet het licht. In den aanhef wordt het noodzakelijke van Duitschlands eenheid aangedrongen, en gezegd, dat niemand zoo magtig is, om een volk van veertig millioenen, hetwelk het voornemen opgevat heeft voortaan zich zelf toe te behooren, in dat voornemen te hinderen. «De beteekenis van Duitschlands dynastiën is door de stormen van de jongste weken evenwel niet gedaald, en een edel schaamtegevoel heeft de Duitschers er voor behoed, diegenen te volgen, die uit het misbruiken van het gezag, waartoe de verloksels in elken menschenboezem liggen, de noodzakelijkheid willen opmaken, om in dien vorstenluister beletselen voor de vrijheid te vinden. Aan onze vorstenhuizen hecht zich niet louter de gewoonte der gehoorzaamheid, welke zich doorgaans ongaarne op anderen laat overdragen, maar waarlijk de eenige mogelijkheid, dit zich wijd uitstrekkende, veelsoortige Duitschland geheel en al tot die éénheid van Staat te brengen, welke uit hoogere gronden niet langer kan ontbeerd worden.» Met beradenheid moet men dus tot de waarborging van de edelste vrijheden overgaan, welke ooit een volk in zoo korten tijd verwonnen heeft. Een erfelijk Rijkshoofd wordt aangeprezen, om de gestadige gevaarlijke wisselingen te voorkomen.

De grondslagen van de duitsche staatsregeling zijn: De tot dus verre aan den Duitschen Bond behoorende landen, daaronder begrepen de nieuwelings opgenomene pruissische provincien en het hertogdom Sleeswijk, maken voortaan één rijk, bondsstaat, uit. De zelfstandigheid van de afzonderlijke duitsche staten, wordt niet afgeschaft, maar, zoo verre Duitschlands eenheid vereischt, beperkt. Die beperking bestaat daarin, deels dat enkele staatsaangelegenheden voortaan uitsluitend aan het rijksgezag komen, deels dat aan het volk zekere grondregten en inrigtingen van rijkswege gewaarborgd worden.

Aan het rijk behoort de volkenregtelijke vertegenwoordiging van Duitschland en de afzonderlijke staten naar buiten, en dus het sluiten van verdragen, het regt van vrede en oorlog. Het leger en de landweer, vestingen, verzekering van Duitschland door eene vloot en oorlogshavens behooren mede tot het rijk; voorts het tolwezen, zoodat het geheele rijk één tolgebied uitmaakt; het postwezen; de wetgeving omtrent de rivieren, spoorwegen en telegrafen; het regt; maten en gewigten, enz.

Het rijksgezag berust in het rijks opperhoofd, met den rijksdag vereenigd. De uitoefening van enkele takken geschiedt door eigene rijksoverheden, aan wier spits rijksministers staan. Er is een rijksgeregtshof.

De waardigheid van het rijks-opperhoofd (*Duitsche Keizer* geheeten) zal, ter verzekering van de ware welvaart en vrijheid des duitschen volks, erfelijk zijn. Dat opperhoofd zetelt in Frankfort; hij erlangt een met den rijksdag te bepalen inkomen. De keizer heeft de uitvoerende magt in alle rijkszaken, benoemt de rijksambtenaren en officieren te land en te water, benevens de stafofficieren der landweer, en hij beschikt over de verdeeling van het staande leger. Aan hem staat de buitengewone bijeenroeping, de verdaging, sluiting en ontbinding van den Rijksdag. Door zijne afkondiging erlangen de besluiten van den Rijksdag kracht. De keizer oefent de volken-regtelijke vertegenwoordiging van Duitschland en de afzonderlijke duitsche Staten uit; hij benoemt de gezanten, consuls enz.; hij sluit de verdragen met buitenlandsche Staten, en besluit over oorlog en vrede. De keizer is onschendbaar en onverantwoordelijk, daarentegen moeten alle van hem uitgaande beschikkingen ten minste door éénen rijksminister onderteekend zijn.

De Rijksdag bestaat uit een Hoogerhuis en een Lagerhuis. Het eerste telt ten hoogste 200 leden, te weten, de regerende vorsten, die eenen plaatsvervanger telkens voor eene zitting kunnen kiezen; uit den afgevaardigde van de vier vrije steden; uit Rijksraden, die voor 12 jaren, met uitvalling van één derde om de vier jaren, gekozen worden; zij moeten tot de Staten, van waar zij gezonden worden, behooren, en volle 40 jaren bereikt hebben. Het Lagerhuis bestaat uit afgevaardigden des volks, die voor zes jaren gekozen worden, zoo dat alle twee jaren één derde uitvalt; op elke 100,000 zielen één afgevaardigde, en bij Staten van mindere bevolking ten minste voor elke 50,000 zielen één afgevaardigde. De verkiezing geschiedt door het volk, niet door standen; het blijft aan de afzonderlijke Staten te beslissen, of zij die regtstreeks of niet (door verkozen kiezers) benoemen; kiezer is ieder meerderjarige, met uitzondering van veroordeelden wegens onteerende misdaden; kiesbaar is men op zijn 30ste jaar.

Het rijk waarborgt het duitsche volk volksvertegenwoordiging; openbaarheid van staten-vergaderingen; vrije gemeente-ordening; onafhankelijkheid en onafzetbaarheid van den regter; openbaarheid in regtszaken; gelijkheid in staats- en gemeentelasten en in bevoegdheid tot ambtsvervulling; algemeene burgerweer; vrijheid ter vereeniging, behoudens wetten tegen misbruik daarvan; onbeperkt verzoekregt, zoowel voor enkele personen als ligchamen; volkomene vrijheid van drukpers; handhaving van het geheim der brieven; veiligheid van persoon tegen willekeurige gevangenneming en huiszoeking; vrijheid van verblijf in alle duitsche Staten en tot landverhuizing; vrijheid der wetenschap, van geloof bij bijzondere en openlijke godsdienstoefening; gelijkheid van alle godsdienstige gevoelens in het burgerlijke en staatsregtelijke; vrijheid van volkseigenaardige ontwikkeling, ook voor de niet duitsche volksstammen bij onderwijs en bestuur.

Bij de aanvaarding zijner regering legt de Keizer den eed op de Grondwet af.

— De bekende *Struve* is met een handvol Duitschers te Straasburg aangekomen. Zijn vriend *Bornstedt* zou gevat zijn; zeker is het, dat de republikeinsche duitsche bende geheel verslagen is.

Pruissen. — De berlijnsche dagbladen zijn den 1 Mei weder verschenen; de politie heeft tegen de vreemde boekdrukkersgezellen maatregelen verordend, om hen, indien zij drie dagen lang van hun werk bleven, te verwijderen; en de overheden hebben de bemiddeling der geschillen op zich genomen.

Italie. — Men heeft berigten van het italiaansche krijgstooneel, die ten voordeele van de Oostenrijkers luiden. De generaal *Nugent* heeft den 22 de stad Udine beschoten, en den volgenden dag bezet; het voorloopig bewind aldaar was in onderhandeling getreden, waarbij tevens de voorwaarden gesteld zijn tot bepaalde onderwerping van de provincie Frioul. Deze overwinning verzekert aan die zijde grootelijks de magt der Oostenrijkers; ook uit Dalmatië en Istrië zijn gunstige tijdingen voor hen ontvangen.

— De oostenrijksche generaal rukt thans over Treviso naar Venetie, welke stad reeds geneigd zou zijn te onderhandelen. De duitsche Tyrolers trekken mede tot hulp van *Radetzky* op.

Frankrijk. — De onlusten in de departementen zijn nog wel niet geheel hersteld, doch doen zich minder bedenkelijk voor dan eenige dagen geleden. Het lijdt wel geen twijfel of het geweld en de regeringloosheid zullen allerwege overwonnen worden; doch de ultra-republikeinsche bewegingen hebben velen daarom ook met schrik vervuld, omdat zij ligt tot eene terugwerking van even gevaarlijken aard zouden kunnen voeren. De tolken der hevige republikeinen te Parijs, de *Réforme* h. v. kiezen openlijk partij voor de oproerigen te Rouaan en voor de commissarissen der regering, die intusschen door hunne overdreven proclamatien veel kwaads gesticht en zeker tegen den geest van de meerderheid des bewinds gehandeld hebben. De hevige bladen, die voor eenigen tijd het algemeene stemregt hoogelijk aanprezen, doch nu verstoord zijn, dat de meer gematigde gevoelens de zege hebben behaald, roepen thans, dat dit stemregt slechts «eene mystificatie is.» Zij zoeken het gemeen te Parijs en elders weder op te zetten, doch tot dus verre zonder vrucht.

Vrijdag den 5 Mei zal de opening van de nationale vergadering plaats hebben. Men voorziet dat daarin de hevige partij, de *roode* republikeinen, zoo als zij in tegenoverstelling van de gematigden, of *blaauwe* republikeinen, genoemd worden, zullen daarin geen tiende deel der leden tellen. *Ledru-Rollin* en de terroristen, *Blanqui* en de communisten zijn geslagen. Vele clubs, waaronder die van *Sobrier*, zijn uiteengegaan, en *Blanqui* schijnt weder meer in het geheim te willen arbeiden.

Den 4 Mei zal de nationale vergadering eene zitting houden tot regeling van eenige voorloopige werkzaamheden; de president van het bestuur zal eene toespraak houden en het oudste lid tot voorloopig voorzitter roepen. Men zal overgaan tot onderzoek der geloofsbrieven, de verkiezing van een bepaalden voorzitter en zes onder-voorzitters, zes secretarissen en drie quaestors. Na de installatie van alle dezen staat de president op en spreekt de woorden uit: «Volksvertegenwoordigers, in naam van de éene en ondeelbare republiek, de nationale vergadering is bepaaldelijk zamengesteld. Leve de Republiek!»

Daarna vraagt de president van het voorloopig bewind het woord aan den voorzitter der vergadering, en legt, in eene rede, den toestand van zaken op 24 Februarij en den tegenwoordigen toestand bloot; en draagt, namens het volk, de magt aan de vertegenwoordigers over, welke het volk aan het voorloopig bestuur had opgedragen. Daarna geeft elk minister van zijn beheer verslag.

De zaal der nationale vergadering is 27 Ned. ellen lang en 39 breed; zij is regthoekig, behalve het bureau des presidents, dat een halfrond uitmaakt. De verschillende tribunes zullen ongeveer 1200 personen kunnen bevatten.

De eerste arbeid der vergadering zal waarschijnlijk de verkondiging van de republiek zijn; doch, alvorens tot de opstelling van eene staatsregeling over te gaan, zal zij waarschijnlijk de verschillende handelingen van het voorloopig bewind onderzoeken en daarover beslissen.

De heeren *Thiers* en *de Girardin* hebben bij de verkiezingen schipbreuk geleden, de eerste in het departement van de monden der Rhône, de ander in het dep. de la Creuse. Het schijnt dat de nederlaag van den heer *Thiers* aan de geestelijkheid, die in het zuiden veel invloed heeft, moet toegeschreven worden. Men heeft in hem den kampvechter van de universiteit, den steller van het bekende rapport over het lager onderwijs, willen treffen. Persoonlijke vijanden, staatkundige bestrijders en de verdedigers van de onbepaalde vrijheid van onderwijs, hebben zich tegen hem verbonden, en hij heeft de nederlaag geleden. Die mislukking van de keuzen van *Thiers* en *de Girardin* is minder voor hen, dan voor de nationale vergadering te betreuren; mannen van die beteekenis zijn niet door eenige vijandige stembriefjes weggecijferd; maar zij zullen eene leegte in de vergadering laten. Gematigden, onpartijdigen van alle kleuren zijn het daarover eens, dat de hoofden van alle gewezen partijen in de vergadering plaats hadden moeten erlangen; *Thiers* en *de Girardin* hebben daarop hetzelfde regt als *Lacordaire* en *Lamennais*, *Considerant* en de hoofden van alle socialistische scholen, *Cabet* zelfs niet uitgezonderd, die mede niet gekozen is. Het is eene tegenstrijdigheid, dat men hoofden van eene kleur verwijdert, terwijl men middelbetrekkenden van diezelfde kleur kiest.

— Veel opspraak maakt altijd de terugroeping van generaal *Cavaignac* uit Algiers, alwaar hij door generaal *Changarnier* vervangen is. Men houdt het er voor, dat, zoodra de troepen in Parijs teruggekeerd zullen zijn, *Cavaignac* met de portefeuille van oorlog belast zal worden. Sommigen brengen zijn terugkeer ook in verband met de blijkbaar verflaauwde goede verwachtingen, die men van den loop van zaken in Italië heeft. Men verhaalt zelfs, dat de oostenrijksche gezant, graaf d'Appony, Parijs zal verlaten. Te Algiers hebben de kolonisten de roode muts, die op den vrijheidsboom was gestoken, weggerukt.

— «Het voorloopig bewind, overwegende dat het beginsel van gelijkheid een gelijk gewaad eischt voor de burgers, die tot dezelfde functien geroepen worden, heeft besloten: «dat de volksvertegenwoordigers zullen gekleed zijn in een zwarten rok, wit vest met omslagen, zwarte broek en een driekleurig zijden lint; door het linkerknoopsgat zullen zij een rood lint dragen, waarop de bundel der republiek is afgebeeld.»

— De heer *Cormenin*, die, zoo men zegt, met het opmaken van eene constitutie belast is, zal drie consuls met eene vergadering voorslaan; de consuls zouden het *veto* hebben.

Laatste berigten. — De nationale vergadering van *Bohemen* heeft met overgroote meerderheid besloten, *dat het aan het duitsch Parlement geen deel kan nemen.*

— *Bornstedt* is met 150 man der republikeinsche vrijscharen gevangen genomen.

— Men verzekert uit goede bron, dat de russische garden den 27 April uit Petersburg naar de grenzen zouden vertrekken en aldaar eene magt van 300,000 man zou vereenigd worden.

— In Posen blijft het bij het oude, bloedige spel.

— Uit het Noorden verzekert men dat de bondstroepen eene operatie tegen het eiland Alsen beginnen, welke uit Haderslében zou ondersteund worden. Men sprak er steeds van, dat Denemarken aan den vrede begon te denken, daar het de ontruiming inzag om de hertogdommen te behouden.

— De oostenrijksche aartshertog *Johan* is naar Verona vertrokken; de hoop op herovering van Lombardye wint te Weenen veld.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.